F.70

925-25

DAR

ചാൎൽസ് ഡാവ്വിൻ.

എം. കെ. നെടുങ്ങാടി.

ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം, തമിഴ്, സംസ്കൃതം
എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ള ഏറ്റവും പുതിയ

പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

എപ്പോഴും നിഷ്കർഷയോടെ വില്പനക്കു
തയ്യാറാക്കീട്ടുണ്ട്.

പുരാണങ്ങൾ, ചരിത്രങ്ങൾ, ഭക്തിമാഹാത്മ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഹാസ്യസാഹിത്യകൃതികൾ, മഹാകവികളുടെ കൃതികൾ മുതലായവയും പ്രത്യേകിച്ച് ലൈബ്രറികൾക്കാവശ്യമായ സകലവിധ പുസ്തകങ്ങളും,

സ്കൂൾ പുസ്തകങ്ങളും, "നോട്ടുകളും"
എലിമെണ്ടറി സ്കൂൾ മുതൽ കോളേജു ക്ലാസ്സുകൾ വരെ ആവശ്യമുള്ളവ എല്ലാംതന്നെ മൊത്തമായും ചില്ലറയായും വില്പനക്കു തയ്യാറുണ്ട്. എല്ലാ വിവരങ്ങൾക്കും നേരിട്ടോ, കത്തുമൂലമോ അന്വേഷിക്കുക :—

ദി ഡെക്കാൻ പബ്ലിഷിങ്ങ് ഹൌസ്,
ഹജൂർറോഡ് :: :: കോഴിക്കോട്.

210130

ചാൎൽസ് ഡാവ്വിൻ.

f 70

ഗ്രന്ഥകൎത്താ:

മണലായെ കുഞ്ഞുണ്ണി നെട്ടങ്ങാടി,

(ചുണ്ടമ്പാറ.)

PRINTED AT

THE DECCAN PRINTING HOUSE,

CALICUT.

1937

[വില 6 ണ.

(പകൎപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകൎത്താവിന്നു്.)

സമർപ്പണം.

എന്റെ പ്രഥമ പരിശ്രമഫലമായ ഈ
ഗ്രന്ഥത്തെ പരേതരായ എന്റെ വന്ദ്യമാതാ
പിതാക്കന്മാരുടെ പരിപാവന സ്മരണകൾ
ക്കായി ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വിനീതനായ
ഗ്രന്ഥകർത്താവ്.

925.75
DAR

210130

മുഖവുര.

ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന ചാൎൽസ് ഡാവ്വിന്റെ ഈ ജീവചരിത്രം ഞാൻ ആദ്യം എഴുതിത്തുടങ്ങിയതു് ഒരു പുസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധംചെയ്യേണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതസംഭവങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന ചില പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചപ്പോൾ അവയെ ഒട്ടാകെ ക്രമീകരിച്ചു് ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിവെക്കേണമെന്നേ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുള്ളു. പിന്നീടു് ആ കയ്യെഴുത്തുപുസ്തകം എന്റെ ചില സുഹൃത്തുക്കളും, പ്രത്യേകിച്ചു 'മനോരമ' സഹപത്രാധിപർ ശ്രീമാൻ പി. വി. കെ. നെടുങ്ങാടി അവർകളും കാണാനിടയാവുകയും, അതു് അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധപൂൎവ്വം എന്നോടു് ഉപദേശിക്കുകയും, ശ്രീമാൻ നെടുങ്ങാടി കയ്യെഴുത്തുപ്രതി സാമാന്യമായൊന്നു പരിശോധിച്ചുതരികയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെയാണു് ഈ ചെറുപുസ്തകം ഇപ്പോൾ സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുവാനിടയായതു്.

പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണമെന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്തിയതിന്നുശേഷമാണു ഡാവ്വിന്റെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ജീവചരിത്രപുസ്തകം പ്രത്യേകം നോക്കാനിടയായതു്. ആ പുസ്തകവുമായി കയ്യെഴുത്തുപ്രതി ഒത്തുനോക്കുകയും, അതിന്നനുസരിച്ചു സാമാന്യമായി ചില ഭേദഗതികൾവരുത്തുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഈ പുസ്തകം അതിന്റേതായൊ, മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു പുസ്തകത്തിന്റേതായൊ നേർതർജ്ജമയല്ലെന്നുകൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഡാവ്വിന്റെ ജീവചരിത്രം അത്യന്തം വിപുലമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതു ശരിയായി എഴുതേണമെങ്കിൽ ഇതുപോലെ രണ്ടുമൂന്നു പുസ്തകങ്ങൾ ഇനിയും വേണ്ടിവരും. എന്തുമായും സംഗ്രഹിച്ചെഴുതീട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ വിഷയങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്നത്ര വിശദീകരണം മതിയായിട്ടുണ്ടെന്നു് എനിക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യമില്ലെങ്കിലും, ഈ ചെറുപുസ്തകം കേരളീയർക്ക് ആ മഹാപുരുഷനെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിമഹത്തായ പരിശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയും സാമാന്യമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെങ്കിലും പര്യാപ്തമായാൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി. ഡാവ്വിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നു വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ എന്തുമായും ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനത്തെ അഹിക്കുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ചിലതെങ്കിലും മലയാളഭാഷയിൽ തർജ്ജിമചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു് എന്തുമായും അത്യാവശ്യമായിരിക്കുമെന്നു ഭാഷാഭിമാനികളെ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സാദരം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിനു് ഒരു അവതാരിക എഴുതിത്തന്നു് ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള 'മനോരമ' പത്രാധിപർ ശ്രീമാൻ കെ. കൃഷ്ണൻനായർ അവർകളോടും, അച്ചടിയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തി പുസ്തകം ഇത്രയും ഭംഗിയാക്കിത്തന്നതിനു കോഴിക്കോട്ടെ 'ഡക്കാൻ പ്രിൻടിംഗ് ആൻഡ് പബ്ലിഷിങ്ങ് ഹൌസ്സു'കാരോടും എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയെ ഇവിടെ പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

കോട്ടക്കൽ,
22—7—1937.

എം. കെ. നെടുങ്ങാടി.
(ഗ്രന്ഥകർത്താ.)

അവതാരിക.

അത്യുത്സാഹിയും പരിശ്രമശീലനുമായ ശ്രീമാൻ എം. കെ. നെടുങ്ങാടിയുടെ ഈ പുസ്തകത്തിന്നു ഒരു അവതാരിക എഴുതുവാൻ സാധിച്ചതിൽ എനിക്കു പ്രത്യേകിച്ചും കൃതാർത്ഥതയുണ്ടു്. ശ്രീമാൻ നെടുങ്ങാടി മനോരമ, കേരളപത്രിക, മാതൃഭൂമി മുതലായ പത്രങ്ങളിലും, മഹിള, ലക്ഷ്മീഭായി, വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി മുതലായ മാസികകളിലും പല വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും വളരെക്കാലമായി ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിവരുന്ന ആളായതിനാൽ ഇദ്ദേഹം വായനക്കാർക്കു് കരിക്കലും അപരിചിതനായിരിക്കാനിടയില്ല. എതുയും എളിയ പരിതസ്ഥിതികളിൽനിന്നു സ്വന്തം പരിശ്രമംകൊണ്ടുമാത്രം ഈ നിലയിലെത്തിയ ഒരാളാണു ശ്രീമാൻ നെടുങ്ങാടി. ആ ഏകസംഗതിതന്നെയാണു് ഈ അവതാരിക എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷയെ ഉടനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്.

ഒരു പ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന ഡാവ്വിന്റെ ജീവിതചരിത്രം ഇതിന്നുമുമ്പു മലയാളഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. ജീവചരിത്രസാഹിത്യം ഏതു ഭാഷയിലേയും ഒരു പ്രധാന വിഭാഗമായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിന്നു പുറമെ ഡാവ്വിനെപ്പോലെ ലോകപ്രസിദ്ധി നേടിയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചും പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല.

ഡാവ്വിൻ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ശാസ്ത്രീയാഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളും അനേകമാണ്. "പരിണാമസിദ്ധാന്തം" ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽ ഒന്നാമതായി ലോകത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചതും, പ്രചരിപ്പിച്ചതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു എന്നതന്നെ പറയാം. എന്നാൽ പരിണാമസിദ്ധാന്തം ഡാവ്വിനാണു കണ്ടുപിടിച്ചതെന്നും അതിനുമുമ്പു ലോകത്തിൽ അതു് അജ്ഞാതമായിരുന്നു എന്നും പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഹൈന്ദവപുരാണങ്ങളിലെ ദശാവതാരകഥകളും ഈ തത്വത്തെ ഏതാണ്ടടിസ്ഥാനമാക്കീട്ടാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹാവിഷ്ണു ആദ്യം, വെള്ളത്തിൽമാത്രം ജീവിക്കുന്ന മത്സ്യമായും, പിന്നീടു വെള്ളത്തിലും കരയിലുമായി ജീവിക്കുന്ന ആമയായും, മൂന്നാമതു മിക്കസമയവും ചേറിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന പന്നിയായും, നാലാമതു പകുതി മനുഷ്യനും പകുതി മൃഗവുമായ നൃസിംഹമായും അനന്തരം ഒരു ചെറിയ മനുഷ്യനായ വാമനനായും അവതരിച്ചു എന്നാണല്ലൊ പുരാണങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നതു്. സാക്ഷാൽ ജഗദീശ്വരനായ മഹാവിഷ്ണു "മത്സ്യം മുതൽ മനുഷ്യൻവരെ" ഓരോ രൂപമായി പരിണമിച്ചുവെന്നുള്ള തത്വമാണു് ഇതിൽനിന്നും വെളിവാവുന്നതു്. ആദിയിൽ ലോകം ജലരൂപമായിരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതിയുംകൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഒന്നാമത്തേതായ മത്സ്യാവതാരത്തിന്റെ കാരണം കുറേക്കൂടി വിശദമാവുന്നതുമാണു്.

ഡാവ്വിൻ ജനിച്ചതു് ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനായിട്ടാണെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളും അതിന്റെ

ഫലങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷുകാക്കോ ഇംഗ്ലണ്ടിന്നോ മാത്രമല്ല കാലദേശഭേദങ്ങൾ കൂടാതെ ലോകത്തിന്നു പൊതുവേയുള്ളതാണ്. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥം മലയാളഭാഷയിൽ സംഗ്രഹമായിട്ടെങ്കിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രീമാൻ നെടുങ്ങാടിയുടെ ഈ പരിശ്രമം എന്തുകൊണ്ടും ഉചിതമായിട്ടുണ്ട്. പുസ്തകത്തിലെ പ്രതിപാദനരീതിയും, ഭാഷയും സാമാന്യം നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. പ്രതിപാദനത്തിന്നു ചില ഭാഗങ്ങളിൽ വേണ്ടുന്നത്ര വ്യക്തത മതിയായിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ടും വിപുലമായ, ഡാവ്വിന്റെ ജീവിതചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ സംഗ്രഹം മാത്രമാണ് ഈ ചെറുപുസ്തകമെന്നുള്ള സംഗതി, അവക്കൊരു സമാധാനമായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ശ്രീമാൻ നെടുങ്ങാടിയുടെ പ്രഥമ പരിശ്രമഫലമായ ഈ പുസ്തകം കേരളീയർ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച് ഏതാദൃശയവിഷയങ്ങളിൽ പൂർവ്വാധികം പരിശ്രമിക്കുവാൻ ഇദ്ദേഹത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും, മേലിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കേണമെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടും ഈ പുസ്തകം മാന്യവായനക്കാരുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മനോരമ ആപ്പീസ്,
ചാലപ്പുറം, 20_7_37.

കെ. കൃഷ്ണൻനായർ,
(മനോരമ പത്രാധിപർ.)

വിഷയവിവരം.

1.	ജനനവും, ബാല്യവും	3
2.	വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം	7
3.	ചില പുതിയ ചിന്താഗതികൾ	11
4.	പുതിയ പരിചയങ്ങൾ	14
5.	പുരോഹിതവൃത്തിയിൽ	18
6.	പ്രാണികളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം	22
7.	ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ	25
8.	കപ്പൽയാത്ര	29
9.	ഗവേഷണവൃത്തിയിൽ	33
10.	പ്രൊഫസർ ലയിൽ	37
11.	ചിലരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ	42
12.	ഡാവ്വിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ	46
13.	പരിണാമവാദം	51
14.	ചില എതിരഭിപ്രായങ്ങൾ	55
15.	വീണ്ടും ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ	59
16.	കുരങ്ങിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ	65
17.	അഭിപ്രായസ്ഥൈര്യം	68
18.	നിർമ്മതപം, നിരീശ്വരതപം	71
19.	ഉപസംഹാരം	75

ചാൎൽസ് ഡാവ്വിൻ.

ഇന്നു ലോകത്തിൽ പ്രചരിച്ചുവരുന്നതും, ആധുനികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ "പരിണാമവാദസിദ്ധാന്ത"ത്തിന്റെ പ്രവാചകനും, ഉല്പാദകനും "ചാൎൽസ് ഡാവ്വിൻ" എന്ന മഹാനായിരുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള സൎവ്വ ജീവജാലങ്ങളുടേയും ഉല്പത്തി, വളൎച്ച, നാശം—അഥവാ പരിണാമം—മുതലായവയെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയമായി തെളിവെടുത്തു ഗവേഷണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒന്നാമത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഡാവ്വിൻ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നു ലോകം സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ലോകവും അതിലെ അനേകലക്ഷം ജീവികളും മറ്റനവധി വസ്തുക്കളും ഉണ്ടായതും നിലനില്ക്കുന്നതും ഏതോ ഒരു മഹച്ഛക്തിയുടെ പ്രഭാവത്താലാണെന്നു് അനുമാനിച്ചു് ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുകയല്ലാതെ അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായ തത്വങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ അധികം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ വിജ്ഞാനശാസ്ത്രപ്രകാരം ഭൂലോകത്തിന്റെ അത്യദ്ഭുതകരമായ ശക്തിവിശേഷങ്ങൾ എങ്ങിനെയെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നു എന്നു ഡാവ്വിൻ തന്റെ നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങൾ മൂലം ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുത്തു. ജനങ്ങളെ

മൂടിയിരുന്ന അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തെയും, സംശയങ്ങളേയും അദ്ദേഹം തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ മൂലം പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഡാവ്വിന്റെ ജീവിതകാലം കുറവായിരുന്നാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്യതീർത്ത കാര്യങ്ങൾ പലതാണ്. അന്നു ജീവിച്ചിരുന്നവരുടെ മാത്രമല്ല, പിൻകാലങ്ങളിലുള്ളവരുടേയും സംശയങ്ങളെ തീർക്കുവാനുള്ള ഉറപ്പോടുകൂടിയ പരിണാമവാദതത്വമാണു താൻ ലോകത്തിൽ സുസ്ഥാപിതമാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ആ വക തത്വങ്ങൾ അധികമധികമായി ലോകത്തിൽ പ്രചരിച്ചുവരുമെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള മഹാന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റിയും, ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും മനുഷ്യസമുദായം പ്രത്യേകം ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഡാവ്വിനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായഗതികളേയും കുറിച്ചു ലോകത്തിൽ ഒട്ടേറെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ വളരെ കുറവാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ സർ 'ഫ്രാൻസിസ് ഡാവ്വിൻ' എന്ന മാന്യൻ എഴുതീട്ടുള്ള തന്റെ പിതാവിന്റെ ജീവിതചരിത്രത്തിൽനിന്നും, മറ്റു പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നുമായി സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ജനനവും, ബാല്യവും.

ചാൎൽസ് ഡാവ്വിൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഷ്രീവ്സ്ബറി എന്ന സ്ഥലത്തു 1809 ഫിബ്രുവരി 12-ാംനു ജനിച്ചു. ഡാവ്വിന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തു പ്രത്യേകമായ വിശേഷസംഭവങ്ങളൊ ഒന്നും ഉണ്ടായതായി അറിയുന്നില്ല. ചില കുട്ടികൾ ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ നല്ല ബുദ്ധിയുള്ളവരായി കാണുമെങ്കിലും, വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവയിൽ വലിയ ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കുകയില്ല. ബാല്യകാലത്തു് അത്തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നു ഡാവ്വിൻ. എന്നാൽ സ്വല്പംവിദ്യാഭ്യാസം കൂടാതെ, ആദ്യത്തിൽ എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്ത, പല കുട്ടികളും പിൻകാലങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ചിന്താശക്തിയാൽ മഹത്തായ പല കാൎയ്യങ്ങളും നിൎവ്വഹിച്ചു ലോകത്തെ വിസ്മയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വേരുറച്ചു പല അഭിപ്രായഗതികളേയും അവർ കീഴ്മേൽമറിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതു് അനുഭവമാണല്ലൊ. ഡാവ്വിൻ പിന്നെ തന്റെ എട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ അതായതു 1817-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവു പരലോകപ്രാപ്തയായി. അതിനുശേഷം ഡാവ്വിനെ അച്ഛൻ ഷ്രീവ്സ്ബറിയിലുള്ള ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അയച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചു. എന്നാൽ ഈ കുട്ടി വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ വലിയ ഉത്സാഹം കാണിച്ചിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല കളിച്ചുനടക്കുന്നതിലും, വികൃതികാട്ടുന്നതിലും അതിജാഗ്രതയുള്ളവൻകൂടിയായിരുന്നു. എങ്കിലും ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റി ഗാഢമായ ചില ചിന്തകൾ ഈ കുട്ടിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു.

അടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ ഡാവ്വിൻ റെവറൻറ ജി. കെസ് (G. Case) എന്നാളാൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന വേറൊരു പാഠശാലയിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായി ചേർന്നു. അവിടെയും ലോകഗതിയെപ്പറ്റിതന്നെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു പല ചെടികളേയും മററ ജീവികളേയും കുറിച്ചും അവയുടെ വളച്ചയെപ്പറ്റിയും പഠിച്ചു. ഭൂമിയിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന കവിടി, കക്കകൾ, ലോഹങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ആ ബാലൻ ശേഖരിച്ചുവന്നു. ഈ സംഗതികൾ ആ കുടുംബത്തിൽ ആർക്കുംതന്നെ അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഇത്രയും അശ്രദ്ധനായിരുന്ന ഈ ബാലൻ ലോകത്തിലെ അദ്വിതീയന്മാരായ ശാസ്ത്രീയഗവേഷകന്മാരുടെ അഭിപ്രായഗതികളെ അടിച്ചുടച്ചു ഒരു നവീന പ്രസ്ഥാനം ലോകത്തിൽ സുസ്ഥാപിതമാക്കുമെന്നു് അന്നാരും തീരെ ആലോചിച്ചിരുന്നില്ല. ഏതു വിഷയത്തിലും മുന്നിട്ടിറങ്ങി പ്രസംഗിക്കുവാൻ യാതൊരു ധൈര്യക്ഷയവും ഡാവ്വിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ ഇദ്ദേഹം തൻെറ സഹപാഠിയായ ലിറൻ എന്നാളോട്ടു താൻ പലവിധ വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള പുഷ്പങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. പല വർണ്ണങ്ങളും ചേർത്ത വെള്ളത്തിൽ പുഷ്പങ്ങളെ മുക്കിയാൽ ആ പുഷ്പങ്ങൾ അതേ വർണ്ണമായിത്തീരുമെന്നായിരുന്നു ഡാവ്വിൻെറ വിശ്വാസം. അതിൽനിന്നും ഡാർവ്വിനു് അന്നു പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി യാതൊരറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലൊ. മററ ചിലപ്പോൾ തൻെറ അച്ഛൻെറ തോട്ടത്തിൽനിന്നു പല പഴങ്ങളും പറിച്ചെടുത്തു

മണ്ണുമാന്തി കുഴിച്ചിട്ട മൂടി ആരോ പറിച്ചു മൂടിവെച്ച ഫലങ്ങൾ താൻ കണ്ടുപിടിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞു് അഭിമാനിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീടു തന്റെ പ്രവൃത്തി വെളിപ്പെട്ടുവരികയും, താൻ ശാസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ഡാവ്വിന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തു് ഇങ്ങിനെയുള്ള ബുദ്ധിഹീനമായ പ്രവൃത്തികൾ പലതും ചെയ്തിരുന്നതായി അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണ്മാനുണ്ടു്. അങ്ങനെ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞ വിസ്തൃതമാണു തന്റെ മനോവികാസത്തിനും, ബുദ്ധിക്കും പിന്നീടു വെളിച്ചം നൽകീട്ടുള്ളതു്. ഒരുദിവസം ഡാവ്വിൻ പഠിച്ചിരുന്ന സ്കൂളിലെ ഒരുവിദ്യാർത്ഥിയായ ഗാർനെറു് എന്നാൾ ചില ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങുവാനായി ഡാവ്വിനേയും കൂട്ടി അങ്ങാടിയിൽ പോയി. അവിടെ ഗാർനെറു സാധാരണയായി വാങ്ങാറുള്ള ഒരു ഷാപ്പിൽനിന്നു സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങി പണം കൊടുക്കാതെ മടങ്ങിപ്പോന്നു. പുറത്തു വന്നപ്പോൾ ഗാർനെറു ഡാവ്വിനെ നോക്കി ഈ ഭജാറിലെല്ലാം സാമാനങ്ങൾ വെറുതെ കൊടുക്കും. അതിനു ഞാൻ ധരിച്ച തൊപ്പിയാണു കാരണമെന്നും, ഈ തൊപ്പി ധരിച്ചുകൊണ്ടു് എവിടെ പോകുന്നുവോ അവിടെ എല്ലാ സാമാനങ്ങളും വെറുതെ കിട്ടുമെന്നും പറഞ്ഞു. ആയാൾ മറെറാരു ഷാപ്പിലും കയറി തലയിൽനിന്നും തൊപ്പിയെടുത്തു സലാംചെയ്തു പണം കൊടുക്കാതെ അവിടെനിന്നും സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങി പോന്നു. അതും ഗാർനെറു സാധാരണ സാമാനം വാങ്ങുന്ന ഷാപ്പായിരുന്നു. ഡാവ്വിൻ അതൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഡാവ്വിനു് ഇതു്

എത്രയും അതിശയമായി തോന്നി. പിന്നീടു ഡാവ്വിൻ ഗാർനെററിനോടു് ആ തൊപ്പി വാങ്ങി ആയാളെപ്പോലെ ഒരു ഷാപ്പിൽ കയറിച്ചെന്നു സലാംചെയ്തു സാമാനം വാങ്ങി വില കൊടുക്കാതെ മടങ്ങി. എന്നാൽ ഷാപ്പുകാരൻ ഡാവ്വിനെ ശകാരിച്ചു പിന്നാലെ ഓടിയെത്തി. ഡാവ്വിൻ തന്റെ അറിവില്ലായ്മയെ ശപിച്ചു. ഈ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞതു സഹപാഠികൾ അറിഞ്ഞു കളിയാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതു ഡാവ്വിന്റെ ബുദ്ധിയെ തെളിയിക്കുവാനും, ആലോചനാശക്തിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാനും പര്യാപ്തമായി.

ഡാവ്വിന്റെ ജീവിതത്തിൽ പല പുരോഗമനങ്ങൾക്കും, അഭ്യുന്നതിക്കും കാരണം തന്റെ സഹോദരികളാണെന്നു ഡാവ്വിൻ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടു്. ഡാവ്വിനു മുട്ടുകൾ ശേഖരിച്ചു ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതു വലിയ ഇഷ്ടമാണു്. എന്നാൽ ഒരുപ്രാവശ്യം ഒരു കൂട്ടിൽനിന്നു് ഒന്നിലധികം മുട്ട എടുക്കുകയില്ല. ജീവകാരുണ്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ ശ്രദ്ധയും പ്രിയവുമായിരുന്നു. മെർ (Maer) എന്ന ഗ്രാമത്തിലുള്ള നദീതീരത്തിൽ ഡാവ്വിൻ പ്രകൃതിസൌന്ദര്യങ്ങൾ കണ്ടു് അതിൽ ലയിച്ചു വളരെ നേരം ഇരിക്കാറുണ്ടു്. ഡാവ്വിനു ജീവരാശികളുടെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന ദയ എത്രയാണെന്നു പറവാൻ പ്രയാസം. ഒരിക്കൽ താൻ അരുമയായി വളർത്തിയ ഒരു നായക്കുട്ടിയെ അടിച്ചതിൽ വളരെ ദിവസം വ്യസനചിത്തനായി പശ്ചാത്തപിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടി. മറെറാരിക്കൽ, പോക്കളത്തിൽനിന്നും വന്ന ഒരു പടയാളി മരിച്ച ഭിക്കിൽ അയാളുടെ കുതിര, പട

ക്കോപ്പുകളോടുകൂടി നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു് ആ കുതിരയെ പ്പറ്റി ജീവകാലം മുഴുവനും ഡാവ്വിൻ ഓമ്മിച്ചുകൊ ണ്ടിരുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം.

1818-ാമതു കൊല്ലത്തിൽ ഡോക്ടർ ബട്ലർ എന്ന മാന്യനാൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ഷ്രീവ്സ്ബെറിലുള്ള ഒരു വലിയ വിദ്യാലയത്തിലേക്കു ഡാവ്വിനെ അയച്ചു. അവിടെ അദ്ദേഹം സുമാർ 7 കൊല്ലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. അപ്പോൾ ഡാവ്വിനു 16 വയസ്സായിരുന്നു. അന്നാണു് അദ്ദേഹം ലോകജീവിതം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരംഭിച്ചതു്. ഡാവ്വിനു കാട്ടം,ചാട്ടം മുതലായ കായികവിനോദങ്ങളിൽ അതിതാല്പര്യമായിരുന്നു. ഒരുദിവസം ഡോക്ടർ ബട്ലർ പള്ളിയിൽനിന്നും മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഡാവ്വിൻ ഒരു നിര ത്തിന്റെ വക്കത്തുള്ള മതിലിന്റെ മുകളിൽനിന്നും തല കീഴായി ചാടുന്നതുകണ്ടു വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ഡോക്ടർ ബട്ലർ ഡാവ്വിനു പൊതുവിദ്യാഭ്യാസവുംകൂടി നൽകി യെങ്കിലും ഭാവിയിൽ അതു ഗുണപ്രദമായി ഭവിച്ചില്ല. യാതൊരു ഭാഷയിലും നല്ലവണ്ണം എഴുതുവാനൊ, വായി ക്കുവാനൊ അദ്ദേഹം പഠിച്ചതുമില്ല. പഠിപ്പിൽ വലിയ ശ്രദ്ധ കാണിക്കുകയോ ക്ലാസ്സുതോറുമായി മുറപ്രകാരം പഠിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതിനാൽ എതൃയും താഴ്ന്ന തരത്തിലുള്ളവനായി തന്റെ അച്ഛനും അദ്ധ്യാ പകനും ഡാവ്വിനെ ഗണിച്ചുവന്നു. ഡാവ്വിൻ വേഗ

ത്തിൽ പറിച്ചു യോഗ്യനായിത്തീരേണമെന്നു അച്ഛൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ ഡാവ്വിനാകട്ടെ പഠിപ്പിൽ വളരെ വെറുപ്പാണു തോന്നിയിരുന്നതു്. പിതാവു പല തരത്തിലും ഉപദേശിച്ചുനോക്കിയെങ്കിലും അതെല്ലാം തീരെ വ്യർത്ഥമായിത്തീരുകയാണുണ്ടായതു്. അതിനാൽ ഒരുദിവസം പിതാവു വളരെ കോപത്തോടുകൂടി ഡാവ്വിനെ നോക്കി "നിനക്കു് എലിയേയും നായ്ക്കളേയും വെടിവെക്കുന്നതിനല്ലാതെ വേറെ പ്രയോജനമുള്ള യാതൊരുപ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല" എന്നു പറകയുണ്ടായി. ബാല്യദശയിൽ അന്ധയും ബുദ്ധിഹീനതാവും അറിവില്ലായ്മയും കാണിച്ചിരുന്ന ഡാവ്വിനാണു പിൻകാലത്തു് ഇത്രയും മഹാനായും ഗവേഷണശാസ്ത്രജ്ഞനായും തീർന്നതു് എന്ന സംഗതി മറക്കാവുന്നതല്ല. അദ്ദേഹം തനിക്കറിയേണമെന്നും ചെയ്യണമെന്നും ഉദ്ദേശിക്കുന്ന എന്തുകാര്യവും എത്ര പ്രയാസപ്പെട്ടിട്ടെങ്കിലും അറിയാതെയും നിവ്വഹിക്കാതെയും മടങ്ങുകയില്ല. സാഹസകാര്യങ്ങളിൽ നിവ്വിശങ്കം തലയിട്ടു അത്യുദ്ധാനം ചെയ്യും വിജയം നേടുന്നതു സാധാരണയായിരുന്നു. "നന്മചെയ്യാൽ നന്മതന്നെ വിളയും" എന്ന പഴമൊഴി ഡാവ്വിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ ശരിയായിരിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു അതിയായ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും സാധാരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളും, വിശിഷ്യ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും അടിക്കടി വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തോംമസൺ, ഷെക്സ്പിയർ മുതലായ വിശ്വവിഖ്യാതന്മാരായ മഹാകവികളുടെ കാവ്യതല്ലജങ്ങളെ മണിക്കൂറുവെച്ചു വായിച്ചു പോന്നിരു

ന്നതായി അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കേവലം ശ്രുഷ്ടങ്ങളായ ചിലകൃതികളെ പരിത്യജിക്കാവുമുണ്ട്.

താൻ ഏകാന്തമായി ഒരു മുറിയിൽ ഇരുന്നു് ഒരു ജനൽ തുറന്നുവെച്ചു "സ്കോട്ട്" "ബൈറൺ" മുതലായവരുടെ കൃതികൾ ഉരുവിട്ടു ഹൃദിസ്ഥിതമാക്കാറുണ്ട്. 1822-ൽ ഒരു ദിവസം കുതിരസവാരിചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും ഈ പ്രപഞ്ചവാഴ്ചയെപ്പറ്റിയും ചിലതു അറിവാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ ജീവിതത്തിലെ എറ്റവും പ്രാധാന്യമേറിയ ഒരു ഘട്ടമായിരുന്നു അതു്. അങ്ങിനെ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു സ്നേഹിതനിൽനിന്നും "ലോകാതിശയങ്ങൾ" (Wonders of the World) എന്ന പുസ്തകം വാങ്ങി വായിച്ചു. അതു പലപ്രാവശ്യവും വായിച്ചു പഠിച്ചശേഷം തന്റെ ജീവിതോദ്ദേശനിർവ്വഹണത്തിനു ലോകം നല്ലവണ്ണം സഞ്ചരിച്ചുകാണണമെന്നതു അത്യാവശ്യമാണെന്നു തോന്നി. വേട്ടയാടുന്നതിലും അമ്പെയ്യുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. പലരും അമ്പെയ്യുന്നതുകണ്ടു മന്ദഹസിച്ചു. സർവ്വകലാശാലയിൽ വെവ്വേറെയിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഇതിൽ അധികം ശ്രദ്ധിച്ചും നല്ലവണ്ണം പരിശീലിച്ചുവന്നു. ഇതുകണ്ടു ഡാർവ്വിന്റെ ഉപാദ്ധ്യായന്മാർ പലപ്പോഴും പരിഹസിച്ചിട്ടുണ്ട്. കലാശാലയിലുള്ള എല്ലാവരും ഡാർവ്വിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. അതു ഉർവ്വശീശാപം ഉപകാരം എന്ന കണക്കെ ഡാർവ്വിന്റെ ആശയപ്രകാശവൈദഗ്ധ്യത്തെ കൂടുതൽ ശക്തിമത്താക്കിതീർത്തു.

പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി കൂടുതലായി അറിവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഡാവ്വിൻ വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിനടിമയായിത്തീർന്നു. പലവിധമായ ലോകത്തിലെ വസ്തുക്കളുടെ ഉല്പത്തിയെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുകയും അപൂർവ്വവസ്തുക്കളെ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുവന്നു. അന്നു വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിൽ അടങ്ങാത്ത ചില വസ്തുക്കൾക്കു താൻ സ്വന്തമായി ഓരോ പേരിട്ടിരുന്നു. 1819-ൽ തന്റെ 10-ാമത്തെ വയസ്സിൽ വെയിൽസിലുള്ള കടല്ക്കരയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ പലതരം പക്ഷികളെക്കണ്ടെത്തി അവയെ ശേഖരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്തെന്നു ആരായുവാൻ തുടങ്ങി. പ്രൊഫസർ വൈറ്റ്സ് (Whites) എന്നാൾ എഴുതിയിരുന്ന 'പ്രാണിശാസ്ത്ര'മെന്ന പുസ്തകം വായിച്ചതിനാലും, അവയുടെ സ്വഭാവത്തെ അറിയുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠ ജനിച്ചു. പലപ്പോഴും അവയെപ്പറ്റി കുറിപ്പുകൾ എഴുതിവെച്ചതിനു പുറമെ ഏതൊരു മനുഷ്യനും ഈവക വിജ്ഞാനപ്രദവും വിനോദകരവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ മനസ്സുവെച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചുകൂടെ? എന്നു പോലും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയിരുന്നു.

ഡാവ്വിന്റെ കലാശാലാപഠിപ്പു പൂർത്തിയാകുമ്പോഴേക്കും തന്റെ ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവു വിജ്ഞാനശാസ്ത്രപരീക്ഷയിൽ പാസ്സായി. അദ്ദേഹം പിന്നീടു തന്റെ സഹോദരനെ പലവിധത്തിലും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി. ആവക പരീക്ഷാഫലമായി പല സംഗതികളിലും (Experiments) സഹോദരനെ തന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾക്കു സഹായിയാക്കി കൊണ്ടുനടന്നിരുന്നു. തനിക്കു ഹൃദയാഹ്ലാദകമായി തോന്നിയ ശാസ്ത്രീയപുസ്തകങ്ങളേയും

വിജ്ഞാനശാസ്ത്ര പുസ്തകങ്ങളേയും പഠിക്കുന്നതിലാണ ഡാവ്വിൻ അധികസമയവും ചിലവഴിച്ചതു്. കോളേജു വിട്ട പഠിപ്പുകഴിഞ്ഞ ഒഴിവുള്ള സമയമെല്ലാം അദ്ദേഹം പരീക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചു. ആവിയെപ്പറ്റിയ ചില തത്വങ്ങളേയും കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഡാവ്വിനെ തമാശയായി വിദ്യാലയത്തിലെ "ആവി" (Gas) എന്നുപറഞ്ഞു മറവുള്ളവർ കളിയാക്കിയിരുന്നു.

ചില പുതിയ ചിന്താഗതികൾ.

ഡാക്ടർ ബട്ലറുടെ സ്കൂളിൽവെച്ചു ഡാവ്വിൻ ഭാവിയിൽ പ്രയോജനകരമായി ഭവിക്കുന്ന യാതൊന്നും പഠിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അച്ഛൻ ഡാവ്വിനെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനോടുകൂടി 1825-ൽ എഡിൻബറൊ സവ്വകലാശാലയിലേക്കയച്ചു. അവിടെ രണ്ടു കൊല്ലം പഠിച്ചു. വൈദ്യവിഷയമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടിയാണു് അവിടെ പഠിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും ഡാവ്വിനു അതിൽ കട്ടം ഉത്സാഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ അച്ഛൻ തനിക്കിഷ്ടമുള്ള പഠിപ്പിനുവേണ്ടി തന്നെ സഹായിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു അധികം ശ്രദ്ധിപ്പെടാതിരുന്നു. കൂടാതെ ആ സവ്വകലാശാലയിൽവെച്ചു പല വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും പ്രസംഗങ്ങൾ നടന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഡാർവ്വിനു മിസ്റ്റർ ഹോപ് എന്നാളുടെ വിജ്ഞാനപ്രദമായ പ്രസംഗമാണു ഏറ്റവും ഹൃദയാവജ്ജകമായി തോ

ന്നിയതു്. ഡോക്ടർ ഡാങ്കൻ "മെഡിറിയാ മെഡിക്കായെ"ക്കുറിച്ചും ഡോക്ടർ മൻറൊ മനുഷ്യശരീരത്തെപ്പറ്റിയും അതിൻറെ സംഘടനയെപ്പറ്റിയും പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നതിൽ ഡാർവ്വിനു തീരെ ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആസ്പത്രികളിലെ പല വാർഡുകളിലും ചിലർ ചെന്നു ദിനംതോറും തങ്ങളുടെ കടമ നിർവഹിച്ചുപോന്നു എന്നല്ലാതെ ശരിയായി രോഗികളെ സംരക്ഷിച്ചും, രോഗസ്വഭാവം നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞും അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നില്ലെന്നു ഡാർവ്വിനു മനസ്സിലായി. എങ്കിലും അവിടെ അദ്ദേഹത്തിനു അധികമൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തൻറെ സ്വദേശത്തുനിന്നും എഡിൻബറൊ സർവ്വകലാശാലക്കു പോരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവിടെ അച്ഛൻറെ അനുവാദത്തോടുകൂടി രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതിനാൽ രോഗശുശ്രൂഷയും, മരുന്നുകളെപ്പറ്റിയ അറിവുമാണു ഡാർവ്വിനു പാരമ്പര്യമെന്നു പിതാവു മനസ്സിലാക്കീട്ടാണു വൈദ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിനയച്ചതു്. എന്നാൽ അതും ഡാർവ്വിൻറെ ബുദ്ധിശക്തിക്കനുരൂപമായ തൊഴിലോ, പഠിപ്പോ ആയിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ആസ്പത്രികളിലെ ഓപ്പറേഷൻ മുതലായവയിലാണദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നതു്. എഡിൻബറൊ ആസ്പത്രിയിൽവെച്ചു് അതികഠിനമായ ഒരു "ഓപ്പറേഷൻ" കണ്ടു്, അത്തരം സംഭവങ്ങൾ കണ്ടു നില്ക്കാൻ മനസ്സുറപ്പില്ലാതെ കാടിപ്പോയതായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഡാക്ടർ കോൾഡ് സ്ട്രീം, ഗ്രാണ്ട് തുടങ്ങിയ പല വിദ്വാന്മാരുമായി ഇക്കാലത്തു പരി

ചയപ്പെടുവാനും ഡാർവ്വിനു് ഇടവന്നിട്ടുണ്ടു്. ലണ്ടൻ യൂനിവേർസിറ്റിയിൽ (സർവ്വകലാശാല) പ്രൊഫസറായിരുന്ന ഗ്രാൻണ്ടു് എന്നാളും ഡാർവ്വിനും കൂടി അക്കാലത്തുതന്നെ പരിണാമഗതികളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തെ പഠനത്തിനുശേഷം ഡാവ്വിൻറെ ജ്യേഷ്ഠൻ കലാശാല വിട്ടുപോയി. അതിൽപിന്നെ ഡാവ്വിൻ കേവലം സേവനവൃത്തിയായി നടക്കുകയല്ലാതെ പഠിപ്പിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഡോക്ടർമാരായ ഗ്രാണ്ട്, കോംഡ്സ്ടീം എന്നിവർ കടലിലെ ജീവരാശികളുടെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചു പരിശീലനം ചെയ്യുവന്നു. അതിൽ ഡാവ്വിൻ അവർക്കു് ഏറ്റവും സഹായിയായിത്തീർന്നു. അതിൻറെ ഫലമായി സ്കൂ ഹേവൻ എന്ന സ്ഥലത്തു കടൽത്തീരത്തു ചെന്നു കടലിലെ പല വസ്തുക്കളേയും എടുത്തു കരക്കു കൊണ്ടുവന്നു പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. 1826-ൽ താൻതന്നെ ഒരു ചെറുപരിശീലനം നടത്തിയശേഷം "ജീവരാശികളുടെ ചലനം" എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം "പ്ലീനിയൻ സൊസൈറ്റി" എന്ന സംഘത്തിനായച്ചു. ഈ സംഘം 1823-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു കുറച്ചുകാലം പ്രവൃത്തി നടത്തിയതിനുശേഷം 1848-ൽ നിന്നുപോയി എന്നാണറിയുന്നതു്. 'പ്ലീനിയൻ സൊസൈറ്റി'ക്കാർ ഡാർവ്വിൻറെ പുതിയ പരിശീലനങ്ങളെപ്പറ്റി ഏറ്റവും പുകഴ്ത്തി. ഈ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ യൂനിവേർസിറ്റിയിലെ ഒരു മുറിയിൽവെച്ചു കണ്ടായി ചേർന്നു പ്രകൃതിവിജ്ഞാനം, ജീവിതശാസ്ത്രം മുതലായവയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു സധാരണ

മാണ്. ഈ വക സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നു ഡാർവ്വിൻ ഒരിക്കലും പിൻവാങ്ങുകയില്ല. എന്നാൽ ഡാർവ്വിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വളരെ പേർ അറിവാൻ മാത്രം പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്യിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഡാക്ടർ ഗ്രാണ്ടു തുടങ്ങിയ ചിലർ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമാക്കിയിരുന്നു.

പുതിയ പരിചയങ്ങൾ.

ഡാർവ്വിൻ "റോയൽ മെഡിക്കൽ സൊസൈറ്റി" എന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രസംഘത്തിൽ ഒരംഗമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടെ മിക്കവാറും വൈദ്യവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രം പ്രസംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അതിൽ ഡാർവ്വിന് അത്ര അഭിരുചിയോ, തൃപ്തിയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രകൃതിശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്ന "വെർണീരിയൻ സൊസൈറ്റിക്കു" ഡോക്ടർ ഗ്രാണ്ടു, ഡാർവ്വിനെ ഇടക്കിടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാറുണ്ട്. ഇതിൽവെച്ചു ഡാക്ടർ "ആഡ്പൻ" എന്നാൾ വടക്കെ അമേരിക്കയിലെ പറവകളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ചെയ്ത പ്രൌഢഗംഭീരമായ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു ഡാവ്വിനു പലതും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു. എഡിൻബറോവിലുള്ള റോയൽ സൊസൈറ്റിക്കു ഡാവ്വിന്റെ ഉത്തമസുഹൃത്തായ ലിയനാർട്ട ഹൊർണർ എന്നാളും ഡാവ്വിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാറുണ്ടായിരുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു സംഘങ്ങളിലും

പിന്നീട് ഡാർവ്വിനെ ഒരു "മാന്യമെമ്പറായി" സ്വീകരിക്കയുണ്ടായി.

ഡാർവ്വിൻ എഡിൻബറോവിൽ താമസിച്ചിരുന്ന രണ്ടാമത്തെ കൊല്ലത്തിൽ മി. ഡെമീസൺ എന്ന മാന്യൻ ജീവപരിണാമത്തേയും, വസ്തുക്കളുടെ ഉത്ഭവത്തേയും കുറിച്ച പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. എന്നാൽ അതെല്ലാം തനിക്ക് ഉത്സാഹത്തെ നൽകുന്നതിന്നു പര്യാപ്തമുള്ളവയായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ജീവപരിണാമതത്വത്തേയും വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തേയും പഠിക്കുന്നതിന്നുള്ള പ്രേരണ അതിൽനിന്നാണ് ഉണ്ടായതു്. ഈ സമയത്തിൽ ഡാവ്വിന്റെ സ്നേഹിതനായ കോട്ടൻ എന്നാൾ 'ഷ്രൂസ്ബറി'യിൽ ടെൽസ്റ്റോൺ എന്നു പേരുള്ള കല്ലിനെ കാട്ടി, ആ തരം കല്ലുകൾ ആ നഗരത്തിലോ, പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലോ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഡാവ്വിൻ അതിനെ നോക്കി വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. കോട്ടൻ എന്നാൾ ഈ മാതിരിയുള്ള ജഡവസ്തുക്കളുടെ സ്വഭാവഗുണത്തെക്കുറിച്ച ഗവേഷണം ചെയ്യുന്നതിൽ വലിയ സമർത്ഥനായിരുന്നു. ഈ വന്പിച്ച കല്ലുകൾ കാണുവാൻ കാരണം 'ഹിമക്കട്ട'യുടെ ഗമനമാണെന്നു കണ്ടതിനുശേഷം തനിക്ക് ഈ വക വസ്തുക്കളിലും നിരീക്ഷണം ചെയ്യണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഡാവ്വിന്റെ മനസ്സിൽ പലവിധ വികാരവിചാരങ്ങളും ഉൽഭൂതമായി. ഇതു പ്രാധാന്യമുള്ള ജഡവസ്തുക്കളെ ആരാഞ്ഞു പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കേ, ജീവനുള്ള വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുകൂടി ഡാവ്വിനു തോന്നിപ്പോയി.

മിസ്റ്റർ ജെമീസന്റെ മുൻപറഞ്ഞ പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടതിന്റെശേഷം ഡാവ്വിൻ ഭാവിടെയുള്ള കാഴ്ചബങ്കളാവിന്റെ മാനേജരായ മകുജി ലല്ലിവർ എന്നാളുടെ സമീപം ചെന്നു. ഇയാൾ പറവകളുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നതിൽ വളരെ നിപുണനാണ്. ഇദ്ദേഹം സ്കോട്ട്ലാണ്ടിലെ പറവകൾ (Birds of Scotland) എന്ന ഒരു പുസ്തകം എഴുതുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം താൻ ശേഖരിച്ചിരുന്ന പലവിധ കടൽജീവികളേയും ഓട്ടകൾ ഡാവ്വിനു സമ്മാനിക്കയുണ്ടായി.

ഡാവ്വിൻ ഇങ്ങിനെ ഉല്ലാസമായി കുറെകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. അക്കാലങ്ങളിൽ താനും സ്നേഹിതന്മാരും പല ദേശങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു ലോകത്തിലെ പല സംഗതികളും കണ്ടും, പരിചയിച്ചും അറിയുകയുണ്ടായി. 1826-ൽ സ്കൂൾ പൂട്ടിയ ഒഴിവുകാലത്തു വെയിൽസിൽ പല ഭാഗങ്ങളും സഞ്ചരിച്ച പല വിഷയങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചും നിത്യവും 30 നാഴികവരെ നടക്കുന്നതു പതിവായിരുന്നു. വടക്കെ വെയിൽസിൽ തന്റെ സഹോദരിയോടുകൂടെ ചിലപ്പോൾ കുതിരസ്സവാരി ചെയ്യുന്നതും പതിവായിരുന്നു. തോക്കെടുത്തു വെടിവെക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം വളരെ ഉത്സാഹം കാണിച്ചിരുന്നു. താൻ ഉറങ്ങുമ്പോൾകൂടി തോക്കു തന്റെ കിടക്കയിൽ വെച്ചിരുന്നുവത്രെ. പക്ഷികളെ വെടിവെക്കുന്ന പരുയത്തിൽ ഡാവ്വിൻ പലപ്പോഴും ജയിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു ദിവസം ഡാവ്വിൻ, ക്യാപ്ടൻ ഓവൻ, മേജർഹിൽ എന്നിവർ പരസ്പരം മത്സരിച്ചു വളരെ പക്ഷികളെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തി. എങ്കിലും ഇങ്ങി

നെ കണക്കില്ലാതെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുന്ന ജീവികളെപ്പറ്റി ലേശംപോലും കഠോരമായ പ്രവൃത്തിയാണിതെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് അന്നു തോന്നിയിരുന്നില്ല.

1827-ൽ ഡാവ്വിൻ മെർ (Maer) എന്ന ദിക്കിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കയുണ്ടായി. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സംഭവമാണു്. എന്തെന്നാൽ അന്നത്തെ പര്യടനമാണു തന്റെ ഭാവിജീവിതലക്ഷ്യത്തെ രൂപീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചതു്. മെർ എന്ന ദിക്കിൽ ഡാവ്വിൻ സർ മാക്കിൻടോസ് എന്നാളുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിച്ചു. അദ്ദേഹം തർക്കശാസ്ത്രത്തിൽ നല്ല നിപുണനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളാണു ഡാവ്വിനു ചില പുതിയ ആശയങ്ങളെപ്പറ്റി ഉണവ്വുണ്ടാക്കിയതു്. ഡാവ്വിൻ ഇങ്ങിനെ പലവഴിക്കും ജീവിതതത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചുവന്നു. പിന്നീടു ഡാവ്വിനെപ്പറ്റി സർ മാക്കിൻടോസ് പുതിയ തത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ജ്ഞാനി എന്നു് അഭിനന്ദിച്ച പറയാവുണ്ടു്. ഡാവ്വിൻ രണ്ടുമൂന്നു തവണ മരുക്കു് എന്ന ദിക്കിൽ ചെന്നു് ഉല്ലാസജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. വലിയ നഗരങ്ങളെ വിട്ടു വിജനമായ നാട്ടുപുറത്തു താമസിക്കുന്നതിന്നിടവന്നതിൽ ഡാവ്വിൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അവിടുത്തെ കുടുംബജീവിതവും തന്റെ മനസ്സിനെ ആനന്ദതുന്ദിലമാക്കിത്തീർത്തിരുന്നു.

പുരോഹിതവൃത്തിയിൽ.

ഡാവ്വിനെ തന്റെ അച്ഛൻ കേംബ്രിഡ്ജിലേക്കു വൈദ്യപരീക്ഷക്കു പഠിക്കുവാനാണ് അയച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ തന്റെ മനസ്സു പോയവഴിക്കു യഥേഷ്ടം ഉല്ലാസമായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുകയാണു് അദ്ദേഹം ഉണ്ടായതു്. ഇക്കാര്യം തന്റെ സഹോദരികൾമൂലം പിതാവു് അറിഞ്ഞു. ഇനി പഠിപ്പിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ലെന്നും എന്നാൽ ഇനി ഒരു മതപുരോഹിതനായി നിശ്ചയിക്കാമെന്നും ഉറച്ചു. പക്ഷേ ഡാർവ്വിനു് അതും പിടിച്ചില്ല. തനിക്കു ദേഹായാസമുള്ള പ്രവൃത്തികളിലും, പന്തുകളിയിലും വലിയ പ്രിയമാണു്. പക്ഷേ അച്ഛന്റെ നിബ്ബന്ധത്താൽ അതിൽനിന്നും പിന്തിരിയേണ്ടിവന്നു. ഇക്കാലത്തു ക്രിസ്തുമതത്തിലെ ചില അന്ധവിശ്വാസപരമായ പ്രമാണങ്ങൾ ഡാവ്വിൻ വായിച്ചിരുന്നു. പ്രകൃത്യാ തന്നെ ഡാവ്വിനു പള്ളിയിലെ ചടങ്ങുകളെപ്പറ്റി വെറുപ്പാണു്. എന്നാൽ പിതാവിന്റെ നിബ്ബന്ധപ്രകാരം അതിനെപ്പറ്റി ചില പുസ്തകങ്ങൾ പഠിക്കുവാനിടയായതായിരുന്നു. അതിനാൽ ബൈബിൾ മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം മനഃപാഠമാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ വിശ്വാസത്തിനെതിരായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു ഡാവ്വിനു കഴിഞ്ഞില്ല. തന്റെ സ്വതന്ത്രബുദ്ധികൊണ്ടാലോചിച്ചുവണ്ണം ഒട്ടുക്കും മതപുരോഹിതസ്ഥാനം തനിക്കാവശ്യമില്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴേക്കും മതപുരോഹിതന്മാരും തന്റെ പിതാവും തന്നെ ഒരു പുരോഹിതനായി നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

എന്നാൽ ഇതു കുറച്ചുകാലമേ നിലനിന്നുള്ളു. അദ്ദേഹം മതപുരോഹിതനായി ജീവിക്കാതെ അതിനു വിപരീതമായി പരണാമവാദിയായിത്തീരുകയാണു് ഉണ്ടായതു്. ഡാവ്വിനു മതവിശ്വാസത്തിൽ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ വലിയ ഒരു നേതാവായിത്തീരാമായിരുന്നു എന്നു് അക്കാലത്തു പുരോഹിതവർഗ്ഗംതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ. അതിനിടെ ജർമ്മനിയിൽവെച്ചു നടന്ന ഒരു പുരോഹിത സംഘത്തിന്റെ യോഗത്തിൽ ഡാവ്വിനെപ്പറ്റി കേട്ടറിഞ്ഞിരുന്ന ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫോട്ടോ വരുത്തി പരിശോധിച്ചുനോക്കുകയും, ഡാവ്വിൻ പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു പ്രധാനിയായിത്തീരുമെന്നു് അതിലെ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടകയും ചെയ്തുയുണ്ടായി.

1827 ഡിസെമ്പ്രിൽ ക്രിസ്തുമസ് കഴിഞ്ഞശേഷം വീണ്ടും കെംബ്രിഡ്ജ് സവ്വകലാശാലയിൽ ഡാവ്വിൻ വിദ്യാർത്ഥിയായി ചേന്നു. ഗ്രീക്കുഭാഷയിലുള്ള മതപുസ്തകങ്ങളും മറവ ഭാഷകളിലേക്കു തർജ്ജിമചെയ്യത്തക്ക അറിവു് അക്കാലത്തേക്കു് അദ്ദേഹം നേടിയിരുന്നു.

മൂന്നു കൊല്ലം കേംബ്രിഡ്ജ് സവ്വകലാശാലയിൽ പഠിച്ചപ്പോഴക്കും തന്റെ സ്വാഭാവികമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മാർഗ്ഗമില്ലാതെയായി. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ അദ്വിതീയനായിത്തീരേണമെന്നുള്ള തന്റെ അഭിലാഷസാദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞനെ വരുത്തി പഠർമെയ്ത്ത് എന്ന ദിക്കിൽചെന്നു പഠിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ ഗണിതവിഷയത്തിൽ പുരോഗതി

യുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കാൻ വേണ്ടു ന്നതു മാക്കു കിട്ടേണമെന്ന ആഗ്രഹത്താൽ വളരെ ശ്രദ്ധ വെച്ചു പരിശ്രമിച്ചു. ഏതായാലും അങ്ങിനെ ബി. എ. പാസ്സായി. പിന്നീടു പഠനവിഷയമായ ഗണിതത്തിൽ ശ്രദ്ധവെക്കാതെ പ്രപഞ്ച ഉൽപ്പത്തിയെപ്പററിയുള്ള ഡാക്ടർ പാലി എന്നാളുടെ പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കുന്ന തിലും, പ്രസംഗങ്ങളും കേൾക്കുന്നതിലുമാണ് അധികം ശ്രദ്ധിച്ചതു്. അതിന്റെ ഫലമായി കലാശാലയിൽവെച്ചു വലിയ ഉപാദ്ധ്യായന്മാരോടുകൂടി വാദപ്രതിവാദങ്ങളും നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഇവിടേയും പല തവണയും പൊതുവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, എഡിൻബറോവിൽവെച്ചു് ഇത്തരം പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടു മടുത്തിരുന്ന ആളായതിനാൽ, കേംബ്രിഡ്ജിലുണ്ടാവാറുള്ള അത്തരം പ്രസംഗങ്ങൾക്കു ഡാവ്വിൻ പോവാറില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഹെൻസലൊ എന്നാളുടെ പ്രകൃതിതത്വത്തെപ്പററിയ പ്രസംഗങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഡാവ്വിൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ ഒരു മതദ്വേഷകനും, ചിന്തകനും, ഗവേഷകനും, സ്വതന്ത്രശീലനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദർശം അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിൽപ്പെട്ടു്, അന്ധവിശ്വാസത്തിലും അനാചാരങ്ങളിലുമായി മൃഗീയജീവിതം നയിക്കുന്ന പാമരജനങ്ങളെ അതിൽനിന്നും കരകയററി സൂര്യകിരണങ്ങൾ അന്ധകാരത്തെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ അഭിനവങ്ങളായ ഗവേഷണപദ്ധതികൊണ്ടു ലോകത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കി ഓരോ മനുഷ്യനും തന്റെ ജീവിതനിർവ്വഹണം സുസാദ്ധ്യ

മാക്കി തീക്കേണമെന്നതായിരുന്നു. അതിനുള്ള മാ ർഗ്ഗമെന്തെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുകയായിരുന്നതിനാലാണു പ്ര കൃതിശാസ്ത്രത്തിൽ ഇത്രയും ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരു ന്നതു്. ജീവതത്വശാസ്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഹെൻസലൊ എന്നാളുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ എത്രയും ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. ഹെൻസലോ ഇടക്കിടെ തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളെ വയ ലുകളിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി പല ചെടികളേയും മറ്റു പല അപൂർവ്വ വസ്തുക്കളേയും കാട്ടിക്കൊടുത്തു അവയുടെ വളർച്ച മുതലായവയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊടുത്തുവന്നു. എ ന്നാൽ എല്ലാറ്റിലും ഡാർവ്വിന്റെ വിലപിടിച്ചസമയം കേംബ്രിഡ്ജിൽ അനാവശ്യമായി ചിലവഴിച്ചുവന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. ഡാർവ്വിൻ വെടിവെക്കുന്ന വിനോ ദത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചശേഷം ഒരു പന്തുകളി സംഘ ത്തിൽ ചേർന്നു. "കണ്ടതു കാഴ്ച കൊണ്ടതു കോലം" എന്നു് അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുനടന്നിരുന്ന ചിലരുടെ കൂടെ ഡാർവ്വിനും കൂടേണ്ടിവന്നു. അതിനാൽ അക്കാലത്തു മദ്യ പാനം മുതലായവയിലും മറ്റും അദ്ദേഹം ധാരാളം ഇടപഴകിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഡാർവ്വിനു യോഗ്യന്മാ രായ സഹായികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. "വിറ്റ്ലി" എന്ന പണ്ഡിതൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറ്റ ബന്ധു വായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള മിടുസവില്യം ചിത്ര ശാലയിലേക്കു് ഇവർ ഇടക്കിടെ ചെന്നു പല പല പട ങ്ങളും നോക്കി രസിക്കുന്നതു പതിവായിരുന്നു.

പ്രാണികളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം.

കെംബ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിച്ചിരുന്നതോടുകൂടി ഡാവ്വിൻ ചില സ്നേഹിതന്മാരൊന്നിച്ചു സംഗീതവും കുറെ പഠിക്കയുണ്ടായി. എന്നാലും, പരിണാമശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തത്തിൽനിന്നു തന്റെ മനസ്സ് അണുപോലും വ്യതിചലിച്ചില്ല. അതിനെ പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതിന്നായി പല പുതിയ തത്വങ്ങളും അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി പഠിപ്പു കഴിഞ്ഞ ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ വണ്ടു മുതലായ ചെറുജീവികളേയും, കൃമികളേയും പിടിച്ചു പരിശോധിച്ചുവന്നു. അങ്ങിനെ ഈ വിഷയത്തിൽ തനിക്കു കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞുവന്നതിനാൽ മരങ്ങളുടെ തോൽ പൊളിച്ച് അതിൽനിന്നും പുഴുക്കളെ പിടിച്ചു പരിശോധിക്കുന്നതും പതിവായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ രണ്ടു കയ്യിലും കാരോ പുഴുക്കളെ പിടിച്ചു വീട്ടിലേക്കു വരുംവഴിക്കു മൂന്നാമതൊരു പുഴുവിനെക്കൂടി കണ്ടു. അതിനേയും വിടാൻ മനസ്സുവരാതെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുഴുവിനെ വായിലിട്ടു മറേറതിനേയും എടുക്കുകയുണ്ടായത്രെ. അത്രമാത്രം അദ്ദേഹത്തിന്നു് ഇക്കാര്യത്തിൽ നിഷ്കർഷയായിരുന്നു.

ഡാവ്വിൻ മേല്പറഞ്ഞ ഗവേഷണങ്ങൾക്കായി രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരെ സമ്പാദിച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ മഴക്കാലത്തിൽ മരങ്ങളുടെ തോൽ പൊളിച്ച് അതിലുള്ള പുഴുക്കളെ കണ്ടെടുത്തു് ഒരു സഞ്ചിയിലാക്കി ശേഖരിക്കുകയും, മറെറാരാൾ കുപ്പകളിൽ കിടക്കുന്ന കൃമികളെ എടുത്തു പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുവന്നു. ഈ

സന്ദർഭത്തിൽ 'ബ്രിട്ടനിലെ പ്രാണികളുടെ ചിത്രങ്ങൾ' എന്ന തലക്കെട്ടോടുകൂടി പലവിധ പുഴുക്കളുടെ ചിത്രങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ എഴുതി അവയുടെ സ്വഭാവഗുണത്തെയും മറ്റും വിവരിച്ചിരുന്നതിൽ ഡാവ്വിൻ ശേഖരിച്ചു പരിശോധിച്ചിരുന്ന ചില പ്രാണികളുടെ വിവരങ്ങളും ചേർത്തിരുന്നു. അവയ്ക്കു താഴെ ഡാവ്വിന്റെ പേരും കൂടി എഴുതിയിരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഡാവ്വിനു വളരെ സന്തോഷവും, കൃതാർത്ഥതയുമുണ്ടായി. ഇക്കാലത്തു തന്നെ തികഞ്ഞ "ജീവശാസ്ത്രനിപുണനായ" എച്ച്. തോംസൻ എന്നാളുടെ സഹായവും ഡാവ്വിൻ സമ്പാദിച്ചു. ഇടവിടാതെയുള്ള ഈ വക പരിശ്രമങ്ങളാണു പിന്നീടു ഡാവ്വിനെ സുപ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനാക്കിത്തീർത്തതു് എന്നതിൽ സന്ദേഹമില്ല.

ഡാവ്വിൻ, താൻ കേംബ്രിഡ്ജിൽ പഠിക്കുന്നകാലത്തു ശേഖരിച്ച പല പുഴുക്കളുടേയും രൂപവും, അസ്ഥികൂടങ്ങളും, വർണ്ണഭേദങ്ങളും ഇപ്പോഴും തന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നു പിന്നീടു പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

അദ്ദേഹം തനിക്കു മനസ്സിലാവാത്ത പ്രാണികളെപ്പറ്റി വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരോടന്വേഷിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഡാവ്വിൻ പ്രൊഫസർ ഹെൻസലോ എന്നാളുടെ പ്രത്യേകസ്നേഹം സമ്പാദിച്ചു. കേംബ്രിഡ്ജിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിനെപ്പറ്റി തന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ തന്റെ വീട്ടിൽ കേംബ്രിഡ്ജിലെ പല വിദ്യാർത്ഥികളേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി

സംഭാഷണം നടത്തി അവരെ ഉത്സാഹഭരിതരാക്കിത്തീർത്തിരുന്നു. അതിന്നായി പലരും അവിടെ വരുന്നതു സാധാരണയായി. ഇക്കാലത്തുതന്നെ ഡാർവ്വിനു ഫാക്സ് എന്ന ഒരാളുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിക്കുവാനും ഇടയായി. സമയമുള്ളപ്പോൾ (രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും) അയാളുമായി സംഭാഷണം ചെയ്യുകൊണ്ടു് ഉല്ലാസമായി അദ്ദേഹം സമയം കഴിച്ചുവന്നു. ഹെൻസലോ, ജീവശാസ്ത്രം, സ്ഥാവരവസ്തുശാസ്ത്രം മുതലായ ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാതിനേടിയ ആളായിരുന്നു. പുതിയ പുതിയ ചില പരിശീലനങ്ങളും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം. എന്നാൽ പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് അത്രശ്രദ്ധയില്ലെന്നാണു ഡാർവ്വിന്റെ അഭിപ്രായം. ഹെൻസലോവിനു മതപ്രതിപത്തി അധികമാണു്. മതഗ്രന്ഥത്തിലെ ഓരോ വാക്കുകളും കാണാപാഠം പറയും. അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യവിചാരം ലേശംപോലും ഇല്ലായിരുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിലെ സകല ജീവരാശികളിലും വലിയ അനുകമ്പയാണു്. ഒരു ദിവസം ഹെൻസലോവും, ഡാർവ്വിനുംകൂടി കേംബ്രിഡ്ജിലേക്കു തെരുവിൽകൂടി നടന്നുപോകുമ്പോൾ പോലീസ്സുകാർ രണ്ടു തടവുകാരെ ജയിലിലേക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതുകണ്ടു. ഇവരുടെ പിന്നാലെ ക്ഷുഭിതരായ വളരെ ജനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതു കണ്ടു് ഇവർക്കു രണ്ടുപേർക്കും മനസ്സലിഞ്ഞു. തടവുകാരുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നും രക്തം കലിച്ചിരുന്നു. ഹെൻസലോ ജനക്കൂട്ടത്തെ കഴിച്ചുവിടുവാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചുനോക്കീട്ടും സാധിച്ചില്ല. അതുകണ്ടു അദ്ദേഹം കാടിപ്പോയി നഗരസഭാദ്ധ്യക്ഷനേ

യും അധികം പോലീസ്സുകാരേയുംകൂട്ടി വന്നു തിരക്കൊഴിച്ച് അവരെ ജയിലിലേക്കു ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാതെ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി. അതിനാൽ കുറക്കാരെ ജനക്കൂട്ടം ഹിംസിക്കാനിടയാവാതെ ഒരുവിധം രക്ഷപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചു.

ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ.

നിരീക്ഷണവിഷയങ്ങളിലും സവ്വതോന്മുഖമായ ഒരു സ്ഥാനം ഹെൻസലോവിനു സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ തന്റെ നിരീക്ഷണമുറിയിൽ അദ്ദേഹം ഡാവ്വിനെ തനിച്ചാക്കി ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻപറഞ്ഞു. ഡാവ്വിൻ തന്റെ പരീക്ഷണത്തിനുവേണ്ട സാമഗ്രികളേയും മറവു കണ്ണാടിക്കുഴലുകളേയുംവെച്ച ആവിമൂലം ചില പരീക്ഷകൾ ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു വലിയശബ്ദം പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ ഫലിച്ചു എന്നു് ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി ഓടിച്ചെന്നു് അദ്ദേഹം അതു ഹെൻസലോവിനോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അതു് അത്ര വലിയ കായ്യമൊന്നുമല്ലെന്നും സാധാരണ പ്രാഥമികഘട്ടങ്ങളിൽപോലും ചെയ്യാറുള്ളതുകൂടി ഡാവ്വിൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും ഹെൻസലോവിനു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഡാവ്വിനെ നിരുന്മേഷചിത്തനാക്കി തീൎക്കുന്നതെന്നുകരുതി സന്തോഷപൂവ്വം നിങ്ങൾ ഇനിയും തുടൎന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നപക്ഷം വേറെയും പല അത്ഭുതങ്ങളും കാണാം എന്നു പറഞ്ഞതേയുള്ളു. മറ്റൊരുതെങ്കിലും ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനായി

ൎന്നാൽ ഈ സന്ദൎഭത്തിൽ ഡാവ്വിനെ പരിഹസിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഡാവ്വിൻ ഇനി തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ വിജയം കണ്ടല്ലാതെ തന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ മറവുള്ളവരെ അറിയിക്കുകയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

ഹെൻസലോവിനെ ഇടക്കിടെ സന്ദൎശിക്കാൻ വന്നിരുന്നവരിൽ ഡോക്ടർ ഹ്യൂവൽ എന്നാളും ഒരു പ്രധാനിയായിരുന്നു. സർ ജെ. മാക്കിൻഡോസിനെ കഴിച്ചാൽ എല്ലാറ്റിലും ഗഹനങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിൽ ഇദ്ദേഹം സമൎത്ഥനായിരുന്നു. സ്ഥാവരവസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധേയവും, വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളുമായ ലഘുലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു മറ്റൊരാളായ വിയനൊർഡ് ജോൻസ് എന്ന മാന്യനുമായും ഡാവ്വിൻ പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി സംഭാഷണം നടത്തുന്നതു പതിവായിരുന്നു. വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽ വലിയ നിപുണന്മാരല്ലെങ്കിലും, പൊതുക്കായ്ങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട പരിചയമുള്ള പല സ്നേഹിതന്മാരും ഡാവ്വിനുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാലങ്ങളിൽതന്നെ ഡാവ്വിന്റെ ബുദ്ധിവൈഭവവും, പ്രശസ്തിയും കണ്ടു പലരും ഡാവ്വിനെപ്പറ്റി അസൂയപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം എല്ലാവരോടും എപ്പോഴും വളരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടെയാണ വൎത്തിച്ചിരുന്നതു്. ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്റെ കൂടെ കളിച്ചിരുന്ന സ്നേഹിതനായ മി. 'ടർണർ' എന്നാൾ ഒരിക്കൽ ഡാവ്വിൻ ശേഖരിച്ചുവന്നിരുന്ന പുഴുക്കളെക്കണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:— "നിങ്ങൾ ഇനി കുറച്ചു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ റോയൽ സൊസൈറ്റിയിൽ ഒരംഗമാ

യിത്തീരും." "ടർണരുടെ" ഈ ദീർഘദർശനംപോലെ
ത്തന്നെ പിന്നീട് അംഗമായി ചേരുകയുംചെയ്തു. പ്രസ്തുത
സംഘം അക്കാലത്തു വളരെ പ്രശസ്തിനേടിയ പല
ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടേയും സങ്കേതമായിരുന്നു.

ഡാവ്വിൻ കെംബ്രിഡ്ജിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
അവസാനകാലത്തു സർ ജെ. ഹെർഷ്ചേൽ, ഹംപോൾ
ഡ്സ് മുതലായവർ എഴുതീട്ടുള്ള പല ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും
വായിക്കാനിടയായിരുന്നു. ഇവകൾ ഡാവ്വിന്റെ മന
സ്സിനു പുതിയ ചില പ്രകാശനങ്ങൾ നൽകുവാനിട
യായി. ഹെൻസലോ, റാംസെ, ഡാസ് എന്നീ പണ്ഡി
തന്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങളും ഡാവ്വിൻ വായിച്ചിരുന്നുവെകി
ലും, മുൻപറഞ്ഞവയാണു ഡാവ്വിനെ അത്യധികം ആക
ർഷിച്ചിരുന്നതു്. അവയിൽനിന്നും പല ഭാഗങ്ങളും അദ്ദേ
ഹം മനഃപാഠമാക്കിയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ തന്റെ സ്നേഹിത
നായ ഒരു കച്ചവടക്കാരനിൽനിന്നു കപ്പൽയാത്രയെപ്പ
റ്റിയും അദ്ദേഹം പലതും മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടായി. അ
ങ്ങിനെ കപ്പൽയാത്രയിലും അദ്ദേഹത്തിനു് അഭിരുചി
ജനിക്കുന്നതിന്നിടയായി. മദ്ധ്യാഹ്നവേനൽ ഒഴിവുകാലങ്ങൾ
ഡാവ്വിൻ മിക്കവാറും പലവിധ വിനോദങ്ങളിലാണു
ചിലവഴിച്ചിരുന്നതു്. കെംബ്രിഡ്ജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന
മൂന്നു കൊല്ലമാണു താൻ ഉല്ലാസത്തിനുവേണ്ടി വിനി
യോഗിച്ചിരുന്നതു് എന്നു് അദ്ദേഹം പിന്നീടു പല
പ്പോഴും പറയാനിടയായിരുന്നു. അതിനു മുമ്പു പല
പ്പോഴും ശരീരത്തിനു് അസ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടാകാനിടെങ്കിലും
അക്കാലങ്ങളിൽ ശരീരത്തിനു വളരെ സൌഖ്യംതന്നെ
യായിരുന്നു. 1831 ആദ്യത്തിൽ ഡാവ്വിൻ കെംബ്രി

ഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും ചില പരീക്ഷകൾകൂടി ജയിച്ചു. അതിനുശേഷം ഹെൻസലോ എന്നാൾ ഡാവ്വിനെ സ്ഥാവരവസ്തുക്കളെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാൻ പ്രത്യേകമായും പ്രേരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ ഡാവ്വിൻ 'ഷൊറാപ്ഷ്യറി'ലേക്കു പോവുകയും സ്ഥാവരവസ്തുക്കളെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാനുള്ള ഉത്സാഹത്തിൽ ചില സ്ഥാവരവസ്തുക്കളുടെ പടങ്ങൾ വരച്ചു ചായമിട്ടു പലരെയും കാണിക്കുകയുമുണ്ടായി. അക്കാലത്തു പ്രൊഫസർ "സെഡ്ജവിക്" എന്നാൾ വടക്കെ വെയിൽസിന്നടുത്തുള്ള തന്റെ സ്ഥാവരവസ്തുസങ്കേതം സന്ദർശിക്കുന്നതിനും ഡാവ്വിനേയും കൂട്ടുകാരേയും ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രൊഫസറും ഡാവ്വിനും തമ്മിൽ അല്പകാലം കൊണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീർന്നു. പല വിഷയങ്ങളും അയാളിൽനിന്നും അറിയുവാനും ഡാവ്വിനു സാധിച്ചു.

ഡാവ്വിനും, സെൻഡ്ജവിക്കും പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചെന്നു ഭൂമിയുടെ ആകർഷണസിദ്ധാന്തത്തേയും വിളവുവസ്തുക്കളുടെ ഉല്പത്തിയേയും വെട്ടുകല്ലുകൾ, പാറകൾ മുതലായവയേയും പരിശോധിച്ചുവന്നു. സെൻഡ്ജവിക്, ഡാവ്വിനോടു പല സ്ഥലങ്ങളിലും പോയി പലതരം പാറകൾ ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ പറയാറുണ്ട്. അവയിൽ ചില പാറകൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ഭൂമികുടിയിൽ ഒന്നോടൊന്നു ഉരഞ്ഞു് അഗ്നിജ്വാലയെപ്പോലെ ചൂടുള്ളതായി കണ്ടു. ഈ പുതിയ പരീക്ഷണത്തെപ്പറ്റി ഡാവ്വിൻ, 1842-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ "തത്വവാദസഞ്ചികയി"ൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേബിൾ (കടലിന്നടിയിൽക്കൂടെയുള്ള കമ്പി ഏ

പ്പാട്ട്) ഇട്ടവന്നിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും ഡാർവ്വിൻതന്നെ പോയി വിസ്തീർണ്ണത്തെപ്പറ്റിയും ഭൂമിയുടെ താഴ്ച, ചേർച്ച, കിടപ്പു മുതലായവയെപ്പറ്റിയും സ്വന്തമായി പല പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിവന്നിരുന്നു. സാധാരണയായി മനുഷ്യസഞ്ചാരമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കാൽനടയായി പോയി പലപ്പോഴും ഇങ്ങിനെ പല കായ്ങ്ങളും അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അക്കാലങ്ങളിൽ കെംബ്രിഡ്ജിലെ പഴയ കലാശാലാപണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലരെ കാണുവാനും, അവരുടെ ആശംസകൾ ലഭിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്നിടയായിരുന്നു.

കപ്പൽയാത്ര.

ഡാവ്വിൻ തന്റെ വടക്കെ വെയിൽസിലെ സ്ഥാവരവസ്തു (ഭൂഗർഭ) ഗവേഷണം കഴിഞ്ഞു സ്വദേശത്തു മടങ്ങിയെത്തി അധികം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഹെൻസലോവിൽനിന്നും ഡാവ്വിനു ഒരു കത്തു കിട്ടി. അതിൽ 'ക്യാപ്ടൻ ഫിറ്റ്സ്റോയ്' എന്നാൾ, ആരെങ്കിലും സ്ഥാവരവസ്തുഗവേഷണത്തിന്നു 'പീഗൽ' എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു വരുന്നപക്ഷം, അങ്ങിനെ വരുന്നവർക്കു സ്വന്തം കപ്പലിൽ സൌജന്യമായി യാത്രാസൌകര്യങ്ങളും മറ്റും ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നും ഏറ്റിട്ടുണ്ടെന്നും അതു സ്വീകരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ ഡാവ്വിനോടു താൻ ഉപദേശിക്കുന്നുവെന്നും എഴുതിയിരുന്നു. ഡാവ്വിന്ന് ഇതു വലിയ ഉത്സാഹത്തിന്നിടയായി എന്നു പറയേണ്ടതി

ല്ലല്ലോ. ഉടനെ അദ്ദേഹം ഫിറ്റ്സറായിയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഡാവ്വിന്റെ അച്ഛനു് ഇതു സമ്മതമായിരുന്നില്ല. ജീവിതം മുഴുവൻ ഇങ്ങിനെ അലഞ്ഞുതിരിയുകയാണെന്നായിരുന്നു അച്ഛൻ ധരിച്ചിരുന്നതു്. ഇതിന്നിടയിൽ തന്റെ മാതുലൻ മി. വെജ്വുഡ് ഈ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞു, ഡാവ്വിനെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഇതിനു പറഞ്ഞയക്കാൻ അച്ഛനെ ഉപദേശിക്കേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. തന്നെ വന്നു കാണ്മാൻ അദ്ദേഹം ഡാവ്വിനു് എഴുതി. അതു കിട്ടിയപ്പോൾ ഡാവ്വിൻ മാതുലന്റെ അടുക്കലേക്കു വന്നു. രണ്ടുപേരുംകൂടി അച്ഛന്റെ അടുക്കൽ പോയി. ഡാവ്വിനെ പറഞ്ഞയക്കണമെന്നു മാതുലൻ ഉപദേശിച്ചു. ഡാവ്വിന്റെ അച്ഛൻ മാതുലന്റെ അഭിപ്രായത്തെ എപ്പോഴെങ്കിലും മറുത്തു നടക്കുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്തു കാര്യവും അദ്ദേഹത്തോടു് ആലോചിച്ചല്ലാതെ പ്രവൃത്തിക്കാറുമില്ല. ഒടുവിൽ ഡാവ്വിനെ ഫിറ്റ്സറായിയുടെ കൂടെ അയക്കുന്നതിനു് അച്ഛൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഡാവ്വിൻ വീണ്ടും ഹെൻസലോവിനെ കാണ്മാൻ കെംബ്രിഡ്ജിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെനിന്നു ഹെൻസലോവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ലണ്ടനിലേക്കു ഫിറ്റ്സറായിയെ കാണ്മാൻ പോകേണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഫിറ്റ്സറായി പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിൽ വലിയ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ആളാണു്. അദ്ദേഹം ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടാൽ അയാളുടെ പ്രകൃതിയും സ്വഭാവഗുണങ്ങളും യോഗ്യതായോഗ്യതകളും

ഉടനെ മനസ്സിലാക്കുമെന്നു അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്ന പലരും പറയാറുണ്ട്. ഫിറ്റ്സറായി പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ആളാണ്. സാധുക്കളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിവാരണംചെയ്യുവാൻ എപ്പോഴും പരിശ്രമിക്കാറുണ്ട്. എങ്കിലും തനിക്കും പ്രകൃതിദോഷം വരാറുണ്ട്. അതിനാൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയായ ഡാവ്വിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടുകൂടെ യോജിക്കാതേയും വന്നിട്ടുണ്ട്. തന്നിമിത്തം അവർ തമ്മിൽ വഴക്കും വാഗ്വാദങ്ങളും നടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി ഒരിക്കൽ കപ്പൽമാർഗ്ഗമായി ബ്രസീലിലുള്ള 'ബെഹിയ' എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ വഴിക്കു പലതരത്തിലുമുള്ള അടിമക്കച്ചവടക്കാരേയും അവർ പാർക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളേയും കാണാനിടവന്നു. 'ഫിറ്റ്സറായി' കപ്പലിൽനിന്നും ഇറങ്ങി. അടിമക്കച്ചവടത്തലവന്മാരുമായി കണ്ടു കുറെ നേരം സംസാരിച്ചതിനുശേഷം കപ്പലിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചുവന്നു, 'ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒരടിമവ്യാപാരിത്തലവനെകണ്ടു സംസാരിച്ചു അടിമകളെല്ലാംതന്നെ വളരെ ഉല്ലാസമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു' എന്നു പറകയുണ്ടായി. ഫിറ്റ്സറായിക്കു അടിമവ്യാപാരത്തിൽ കുറ്റം അതുപ്പറി തോന്നിയില്ലെങ്കിലും എപ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഡാവ്വിനു ഇതു കുറ്റംതന്നെ സഹിച്ചില്ല. ഡാവ്വിനു അടിമവ്യാപാരത്തെപ്പറ്റി എന്തെന്നില്ലാതെ വെറുപ്പായിരുന്നു. അതിനാൽ വളരെ ക്ഷോഭത്തോടുകൂടി, 'അതെ വാസ്തവംതന്നെ! അടിമകളും അടിമകളുടെ തലവന്മാരെ ഇങ്ങിനെതന്നെയാണു പറഞ്ഞുവരാറുള്ളതു് അല്ലാതെ അവർക്കു

എന്തുപറവാൻ കഴിയും വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ ഏദ
യവികാരങ്ങൾ അറിവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അവർ പറ
ഞ്ഞതെല്ലാം വെറും പൊള്ളയാണെന്നു തെളിയും.
ഇങ്ങിനെ അവരുടെ മുതലാളിമാരുടെ മുമ്പാകെനിന്നു
പറയുന്നതുതന്നെ വിശ്വസിക്കാവുന്നതല്ല' എന്നു മറ
പടി പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടപ്പോൾ ഫിറ്റ്സ്റോയിക്കു
വളരെ ക്ഷോഭമുണ്ടായി. ആയാൾ, തന്നെ കപ്പലിൽ
നിന്നു പുറത്താക്കുമോ എന്നുകൂടി, ഡാവ്വിൻ ഭയപ്പെട്ടു.
ഒടുവിൽ കപ്പലിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഡാവ്വി
നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു ഉപദേശിച്ചു മറെറാരു മുറിയിൽ
കൊണ്ടുചെന്നാക്കുകയുണ്ടായി. അവസാനം ഫിറ്റ്സ
റോയിതന്നെ ഡാവ്വിന്റെ അടുക്കലേക്കു ആളെ അയച്ചു
താൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം ക്ഷമിക്കേണമെന്നു് അപേക്ഷി
ച്ചുവത്രെ. ഡാവ്വിൻ പറഞ്ഞതു യഥാർത്ഥമാണെന്നു
അദ്ദേഹത്തിന്നുതന്നെ പിന്നീടു ബോദ്ധ്യമായിരുന്നു.

ഒട്ടാകെ ഈ യാത്ര ഡാവ്വിന്റെ മനസ്സിനെ തല്ലാലം
വല്ലാതെ ശല്യപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും, ഭാവിയിൽ തന്റെ
ഉദ്ദേശനിർവ്വഹണത്തിന്നു് ആവശ്യമായി തോന്നിയ കാ
ര്യങ്ങൾ പലതും ഈ പര്യടനത്തിന്നുശേഷം തന്റെ
മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു. പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൂലതത്വ
ങ്ങളിൽ പല ഭാഗങ്ങളും പഠിച്ചതിന്നു പുറമെ പലവിധ
ഗവേഷണങ്ങളിലും വലിയ വൈദഗ്ധ്യം നേടുന്നതിന്നും
ഈ യാത്ര ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഗവേഷണവൃത്തിയിൽ.

ഡാവ്വിൻ താൻ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പലതരം മൃഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും പരിശോധിച്ചു വന്നിരുന്നു. അവയുടെ സ്വഭാവാദിഗുണങ്ങളെ വളരെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷണംചെയ്തു വന്നിരുന്നതു കൂടാതെ അവയുടെ ചിത്രങ്ങളും വരച്ചു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യെഴുത്തുപുസ്തകങ്ങളിൽ ഈവക സംഗതികളെപ്പറ്റി സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രസിദ്ധീകരണകാര്യത്തിൽ അത്രതന്നെ നിഷ്കർഷകാണിച്ചിരുന്നില്ല. ഡാവ്വിൻ ഇതേവരെയും തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശമൊന്നും കരുതിയിരുന്നില്ല. എതാണ്ടു ഒരു വിനോദത്തിന്റെ രീതിയിലുംകൂടിയായിരുന്നു തന്റെ ശ്രമങ്ങളും. എന്നാൽ പീഗൽയാത്രക്കുശേഷം ആ നിലവിട്ടു. തന്റെ പരിശ്രമങ്ങളും ഒരു ശരിയായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഉറപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ അവസാനംവരെ തുടർന്നുപോവുകയുംചെയ്യണമെന്നു ഡാവ്വിൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഭൂമിശാസ്ത്രതത്ത്വത്തെ കുറേകൂടി പരിശോധിച്ചു അറിയണമെന്നു ഡാവ്വിൻ ഉറച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഗവേഷണത്തിൽ തന്റെ മനസ്സുറപ്പിച്ചപ്പോൾ പണ്ടത്തെ തോക്കു്, മുതലായ എല്ലാ വിനോദസാമഗ്രികളും തന്റെ വേലക്കാർക്കു കൊടുത്തു. പിന്നീടു തന്റെ പ്രകൃതിഗവേഷണങ്ങളിൽ വിജയംനേടുവാനുള്ള ജിജ്ഞാസ മാത്രമെ ഡാവ്വിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിനായി യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയുംചെയ്തു. ഈവക പരിശ്രമങ്ങളും വേണ്ടതു ധരിക്കാ

ത്തതിനാലാണ് 'നിന്നെ ഒരു ജോലിക്കും കൊള്ളുകയില്ലെന്നു' തന്റെ അച്ഛൻ ഒരിക്കൽ പറകയുണ്ടായതു്. ഡാവ്വിൻ പീഗൽയാത്ര കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തിയശേഷം പിതാവു ഒരിക്കൽ ഡാവ്വിനെ കണ്ടപ്പോൾ 'ഡാവ്വിന്റെ മുഖഭാവത്തിനു വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലൊ' എന്നു പറകയുണ്ടായി. മുഖഭാവം നോക്കി ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ ഡാവ്വിന്റെ പിതാവും കുറെയെല്ലാം പരിചയിച്ചിരുന്നു.

1831 സപ്തെമ്പ്ര് 11-ാംനു ഡാവ്വിനും ഫിറ്റ്സ്റായിയും പ്ലിമത്തിനടുത്ത 'പീഗൽ' എന്ന പ്രദേശത്തിലെത്തി. ഡാവ്വിൻ ഇടക്കു സ്വദേശത്തുപോയി തന്റെ പിതാവിനേയും സഹോദരിമാരേയും കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും ലോകം ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്നായി അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടു. ഇടക്കാലത്തു പ്ലിമത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കുറച്ചകാലത്തിനുള്ളിൽ ഡാവ്വിൻ പലവിധ കഷ്ടതകളും അനുഭവിച്ചതായി അദ്ദേഹംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചും അവരുടെ അഭ്യുന്നതിക്കുവേണ്ടിയും താൻ വിചാരിച്ചതുപോലെ ഒന്നും തനിക്കു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. പ്ലിമത്തിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി ഡാവ്വിന്റെ ശരീരസ്ഥിതിക്കും പറ്റിയതായിരുന്നില്ല.

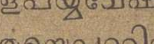
ഡാവ്വിനു ഹൃദയസംബന്ധമായ വ്യാധികളും പിടിപെട്ടു. അതിനാൽ തന്റെ ലോകപര്യടനത്തിനു ദീനം വിഘാതമായിരിക്കുന്നുവെന്നു ഡോക്ടർമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഡാവ്വിൻ തന്റെ പര്യടനകാ

ലങ്ങളിൽ ചെയ്യതീൎത്ത കായ്ങ്ങൾ എത്രയാണെന്നു ഇവിടെ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു തീൎക്കുന്നതു സാദ്ധ്യമല്ല. പലവിധം കാടുകളിൽ ഒറക്കു സഞ്ചരിച്ചു അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു കണ്ടുപിടിച്ച ചില മുഖ്യ സംഭവങ്ങൾ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ശിലാലിഖിതംപോലെ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി ഡാവ്വിൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അനേകദിവസങ്ങളോളം ഇങ്ങിനെ കുതിരസവാരിചെയ്യു കാടുകളും, മലകളും കയറി ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നൂതനമായ പല തത്വങ്ങളും അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. സെൻറ് ഹെലീനാ തുടങ്ങിയ പല ദ്വീപുകളുടേയും പടങ്ങൾ വരച്ചു ചുറ്റുപ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള ജലപ്രദേശങ്ങളേയും കരപ്രദേശങ്ങളേയും വേറെവേറെ ചിത്രീകരിച്ചു. തെക്കെ അമേരിക്കയിലെ പലഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള പലതരം മൃഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഡാവ്വിനു വളരെ സൂക്ഷ്മമായി അറിയാമായിരുന്നു. പ്രകൃതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായി നടത്തിയ കപ്പൽസഞ്ചാരത്തിൽ പല ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളും അറിവാൻ സാധിച്ചു. പല ദ്വീപുകളിലും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചശേഷം തന്റെ സഞ്ചാരാനുഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി 'ഭൂഗോളശാസ്ത്ര'ത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു് ഒരു പുസ്തകം എഴുതേണമെന്നു ഡാവ്വിൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഫിറ്റ്സ്റോയിയും ഡാവ്വിന്റെ ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ വായിച്ചശേഷം അവകൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ കാലത്തുതന്നെ ഹെൻസലോവും, ഡാവ്വിൻ എഴുതിയ ചില പ്രകൃതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായ കുറിപ്പുകളെ കെംബ്രിഡ്ജിലുള്ള തത്വവാദസംഘയോഗത്തിൽവെച്ചു വായിക്കയുണ്ടായി.

കുറിപ്പുകൾ അച്ചടിച്ച സംഘാംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഡാവ്വിൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും അവയ്ക്കു വേണ്ടത്ര പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഡാവ്വിനു് അതിൽ നിരാശതോന്നി ഡാവ്വിൻ പൊതുജനങ്ങളുടെ തൽക്കാല മനോഗതിയെ ആദരിക്കുകയോ, അനാദരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ തന്റെ അനുഭവത്തിൽ വാസ്തവമായിട്ടുള്ളവയെ പ്രതിപാദിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ അതൊന്നും പേരുനേടുന്നതിന്നായിരുന്നില്ലതാനും.

1836 ഒക്ടോബർ 2-ാംനു- മുതൽ 1839 ജനവരി 29-ാംനു-വരെ ഡാവ്വിൻ ചിലവഴിച്ച ദിവസങ്ങൾ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വളരെ ആഹ്ലാദഭരിതമായിട്ടാണു കഴിഞ്ഞുകൂടീട്ടുള്ളതെന്നു അദ്ദേഹംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യം അന്നും ഡാവ്വിനെ വിട്ടുമാറിയിരുന്നില്ല. ഷ്രൂസ്ബറി, മെർ, കെംബ്രിഡ്ജ്, ലണ്ടൻ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു കുറെ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചശേഷം ഡാവ്വിൻ ഡിസെമ്പ്ര് 13-ാംനു- തന്റെ വാസസ്ഥലം കെംബ്രിഡ്ജിൽത്തന്നെ സ്ഥിരമാക്കി. അവിടെ ചെന്നതിന്നുശേഷവും ഹെൻസലോവിന്റെ കീഴിൽ തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ മൂന്നു മാസകാലം താമസിച്ചു. തന്റെ സഞ്ചാരവേളകളിൽ ശേഖരിച്ചിരുന്ന പലതരം കല്ലുകളേയും മറ്റു വസ്തുക്കളേയും പ്രൊഫസർ മില്ലർ എന്നാളുടെ സഹായത്താലും മറ്റും പരിശോധിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതിൽപിന്നെ തന്റെ ദേശസഞ്ചാര

ത്തിലുണ്ടായ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി കുറിച്ചുവെച്ചിരുന്ന കുറിപ്പുകളെ ക്രമപ്പെടുത്തി അവയെല്ലാം ഒരു പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. തന്റെ പുതിയ പരീക്ഷണതത്വങ്ങളും സമ്പ്രദായങ്ങളും അവയിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 'ചിലി' എന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ ഭൂപ്രകൃതിയെപ്പറ്റി പ്രൊഫസർ ലയിൽ എന്ന മാന്യന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം ഡാർവ്വിൻ വേറൊരു പുസ്തകം എഴുതി ഭൂഗോളപര്യവേഷണസംഘത്തിന്നയച്ചുകൊടുത്തു. പീഗൽയാത്രയെപ്പറ്റിയും ഒരു പ്രത്യേക പുസ്തകവും അദ്ദേഹം എഴുതിയിരുന്നു.

പ്രൊഫസർ ലയിൽ.

1837 ജൂലായിമാസം മുതൽ ഡാർവ്വിൻ തന്റെ 'പരിണാമവാദതത്വം' എന്ന പ്രസിദ്ധ പുസ്തകം എഴുതുവാൻ തുടങ്ങി. ഇക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചു അനേക ലേഖനങ്ങളും എഴുതിയിരുന്നു. 1839-ൽ അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിച്ചു ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ലണ്ടനിൽവെച്ചായിരുന്നു വിവാഹം നടത്തിയതു്. പലതരത്തിലുള്ള അന്വേഷണങ്ങളും ഗവേഷണങ്ങളും ആവശ്യമായിരുന്നതിനാൽ 20 കൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ടാണു് അതു് എഴുതിത്തീർന്നതു്. ഇതിനിടയിൽ അദ്ദേഹം ഭൂഗോളഗവേഷണപരിശീലനസംഘത്തിലേക്കു കായ്ദശിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അതോടുകൂടി തന്റെ പ്രവൃത്തികളും ഒരുവിധം പൂർത്തിയാക്കി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ മഹത്തായ നേട്ടവും ലോകത്തിനു കിട്ടിയ അനശ്വര ഭണ്ഡാരവുമാണ പ്രസ്തുത പുസ്തകം. ഇതിന്നിടയിൽതന്നെ പ്രൊഫസർ ലയിൽ എന്നാളെ ഡാവ്വിൻ ഇടക്കിടെ സന്ദർശിച്ചു വാദപ്രതിവാദങ്ങളും നടത്തിവന്നിരുന്നു. ആയാളുടെ സഹായം ഡാവ്വിന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വളരെ എളുപ്പമുണ്ടാക്കി. കരു ശാസ്ത്രജ്ഞനായ പ്രൊഫസർ റോബർട്ട് എന്നാളുമായും വിജ്ഞാനപരമായ ശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പല പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സഹായങ്ങളും ഡാവ്വിനു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. തൻമൂലം തന്റെ ഗവേഷണ പരിശ്രമങ്ങൾ വിപുലമാവുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്നുശേഷം അദ്ദേഹം മറെറാരു യാത്രചെയ്തു. പക്ഷേ ആ യാത്രയിൽ തന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾക്കു പറയത്തക്ക നേട്ടങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഈ സമയത്തു ഹൃദയാഹ്ലാദത്തിന്നായി വെഡസ്വർത്ത, മിൽട്ടൻ മുതലായ പല മഹാകവികളുടേയും വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളെ അദ്ദേഹം പാരായണംചെയ്തു, തന്റെ അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മിൽട്ടന്റെ 'പോയ്പോയ സ്വർഗ്ഗം' എന്ന കഥയും ഇടക്കിടെ വായിച്ചു രസിക്കാറുണ്ട്. ഡാവ്വിൻ തന്റെ 'പീകൽ' യാത്രാസമയത്തും തന്റെ ഉല്ലാസത്തിനും മനസ്സംസ്കാരത്തിനുമായി മിൽട്ടന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ ധാരാളം വായിച്ചിരുന്നു. ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നകാലത്തു വലിയ പരീക്ഷണങ്ങളൊന്നും ചെയ്തീർക്കുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. അതിനു കാരണം തന്റെ ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യം തന്നെയായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു

ഡാവ്വിൻ അധികസമയവും "കൊറൽ റീപ്സ്" എന്ന പുസ്തകം എഴുതുന്നതിനായി ചിലവഴിച്ചു.

പ്രസ്തുത പുസ്തകം കാഴ്ചയിൽ ചെറിയതെങ്കിലും അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ 20 മാസകാലം വേണ്ടിവന്നു. ഇതിനു കാരണം തന്റെ ഗവേഷണ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പലപല ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും, സ്വന്തം കുറിപ്പുകളിൽനിന്നും സംഗ്രഹിച്ചവയായിരുന്നതിനാലാണ്. എന്നാൽ ഇന്നു് ആ ചെറുഗ്രന്ഥം പണ്ഡിതപാമര ഭേദമെന്യേ എല്ലാവർക്കും ഒരു വിജ്ഞാനഭണ്ഡാഗാരമായി പരിലസിക്കുന്നു. ഡാവ്വിൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഒഴിവു സമയങ്ങളിലെല്ലാം ഭൂഗോളശാസ്ത്രസംബന്ധമായും, തത്വജ്ഞാനവിഷയമായുമുള്ള പല ലേഖനങ്ങളും വായിച്ചുവന്നു. അതിൽ മുഖ്യമായതു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ, മണ്ണിനടിയിൽ പുഴുക്കളുടെ ഉത്ഭവം മുതലായവയെപ്പറ്റിയുള്ളതായിരുന്നു.

1842-ൽ വസന്തകാലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഡാവ്വിൻ പിന്നേയും വടക്കെ വെയിൽസിലെ മരുഭൂമികളിൽ യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ഇത്തവണ പണ്ടത്തെപ്പോലെ വെടിവെക്കുന്നതിലല്ല പ്രതിപത്തി കാണിച്ചിരുന്നതു്. ആ പ്രദേശത്തിലെ പല കുന്നുകളും, കുണ്ടുകളും പരിശോധിച്ചശേഷം 'തത്വവാത്താസഞ്ചിക'യിൽ ഈ യാത്രയെപ്പറ്റി സുദീർഘങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്തിരുന്നു. ഡാവ്വിൻ ലണ്ടനിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് അവിടെയുള്ള പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായും ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സംഭാഷണം ചെയ്യുവന്നു. അതിൽ പ്രൊഫസർ ലയിൽ എന്നാളുടെ സ്വഭാവഗുണ

ങ്ങളാൽ അയാളെ കണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതിനും ഡാവ്വിനു വളരെ താല്പര്യമായിരുന്നു. ഡാവ്വിൻ തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആയാളോടു പറയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം സാധാരണയായി ആ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കാതെ തർക്കിച്ചു ഡാവ്വിനെക്കൊണ്ടുതന്നെ കൂടുതൽ ശക്തിയായും, യുക്തിയായും ഉള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പറയിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. മറവു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നവംനവങ്ങളായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെപ്പറ്റിയെല്ലാം ഡാവ്വിൻ അത്യധികം ശ്രദ്ധയോടെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും പതിവാണ്.

പ്രൊഫസർ ലയിൽ ആദ്യമാദ്യം മതകാര്യങ്ങളിൽ തീരെ ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത ആളായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ പ്രായാധിക്യകാലത്തു് അദ്ദേഹം 'ലാമാക്ക്സിന്റെ' പല പുതിയ തത്വങ്ങളേയും എതിർത്തിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഡാവ്വിനോടു്, 'ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ തന്റെ 60-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചുപോയിരുന്നാൽ ആയാൾക്കു ലോകത്തിലുണ്ടാവുന്ന യാതൊരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും എതിർക്കേണ്ടതായി വരുന്നതല്ല' എന്നു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതായതു 60 വയസ്സിനു മേൽ ആരുടേയും മനസ്സു് യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിലേക്കു ചായുമെന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷം. പക്ഷേ പ്രൊഫസർ ലയിൽ എതിർത്തതെന്തായാലും വേണ്ടില്ല, പിന്നേയും വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു ഡാവ്വിന്റെ പ്രാർത്ഥന. അദ്ദേഹത്തിനു ലയിലിനോടു അത്രമാത്രം സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അദ്വിതീയന്മാരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ലയിൽ എന്നാൽക്കു താൻ അത്യധികം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും

അദ്ദേഹം വളരെ മര്യാദയുള്ള ആളും വിശ്വസിക്കാവുന്ന മാന്യനുമാണെന്നും ഡാവ്വിൻ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. പീഗലി ലേക്കു് ആദ്യം പോയിരുന്നപ്പോൾ ഹെൻസലോ ഡാവ്വിനോട്ടു് തയിടെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന 'തത്വങ്ങൾ' എന്ന പുസ്തകം വാങ്ങി വായിക്കുവാൻ ഉപദേശിച്ചു. എന്നാൽ അതിൽ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങൾ മുഴുവനും ആദരണീയമാണെന്നു ഡാവ്വിനു് ബോദ്ധ്യമില്ലായിരുന്നു. ഫ്രാൻസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിനു വ്യാപ്തിക്കൂടിയതിനു കാരണം പ്രൊഫസർ ലയിലിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ടപുസ്തകങ്ങളും ഇടക്കിടെയുണ്ടായ യാത്രയുമാണെന്നതിനു സംശയമില്ല. ഭൂഗോളത്തിന്റെ പരിണാമഗതികളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രൊഫസർ ലയിലിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി എൽപ്ലൂ മൊൺട് മുതലായവർ പല പുസ്തകങ്ങളും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. റൊബർട്ട ബ്രൌൺ എന്ന പണ്ഡിതന്റെ തത്വങ്ങളേയും പ്രൊഫസർ ലയിൽ ധാരാളം പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ലയിലിന്റെ ഗവേഷണപരിശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി അധികമായി ലോകത്തിനു് അറിവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തോടുകൂടെ നഷ്ടമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം താൻ കണ്ട വാസ്തവതത്വങ്ങൾ പലതും മറ്റുള്ളവരുടെ അപ്രീതിയെ ഭയന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്.

ചിലരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ.

പ്രൊഫസർ ഡാവ്വിനെ ഏതാദൃശവിഷയങ്ങളിൽ ധാരാളം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല പ്രാവശ്യവും പല വസ്തുക്കളേയും ഭൂതക്കണ്ണാടികൾമൂലം പരിശോധിച്ച് അവയുടെ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം എഴുതിവെച്ചിരുന്നു. അതിൽ മുഖ്യമായവ സ്ഥാവരവസ്തുക്കളിലും കായ്കറികളിലുമുള്ള വെള്ളത്ത അണുക്കളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. ഡാവ്വിൻ ആദ്യമാദ്യം അതു് എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ ഇടക്കിടെ ലയിലിനോട് അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം എല്ലാം ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ലയിലിനു പ്രായം അധികമാകുന്തോറും പുതിയ പരിശോധനകൾക്കു സാധിക്കാതെ അദ്ദേഹം മറ്റൊരാളേക്കൊണ്ടു പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും വായിപ്പിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണു ചെയ്തുതു്. എന്നാൽ പ്രൊഫസർ ലയിൽ തന്റെ ജീവദശയിൽ ഒരു സാധാരണക്കാരനു സാധിക്കാവുന്നതിലും വളരെയധികം പ്രവർത്തികൾ ചെയ്തീർത്തിട്ടുണ്ട്.

പ്രൊഫസർ ലയിലിനു പുറമെ സർ ജെ. ഹർഷ്വേൽ, സർ ആർ. മച്ചിൻസൻ, മി. ഹാംപോൾട്, മി. പക്കൽ മുതലായ അന്നത്തെ പല പ്രധാന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഡാവ്വിന്റെ വലിയ സഹായികളായിരുന്നു. മി. പക്കൽ ഒരു വലിയ ഭൂഗോളശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്. ആവക വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഏതുസമയത്തും എന്തുതന്നെ ചോദിച്ചാലും അതിനുള്ള മറുവടി പുസ്തകങ്ങൾ നോക്കാതെ

തന്നെ ശരിയായ കണക്കുകളോടും അവകാം എഴുതിയ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ പേരുകളോടുംകൂടി പറയുന്നതു കേട്ടാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണ ബുദ്ധിശക്തിയെപ്പറ്റി ആരും വിസ്മയിച്ചുപോകും. "നാഗരീകചരിത്രം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വിസ്തരിച്ചെഴുതീട്ടുണ്ട്. വാദപ്രതിവാദങ്ങളിലും താൻ വലിയ നിപുണനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങാം ഹൃദയാവജ്ജകങ്ങളായിരുന്നു.

ഡാവ്വിൻ ഇങ്ങിനെ ഉല്ലാസമായി കാലം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ വേറെയും പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായി പരിചയത്തിന്നിടയായി. അവരുമായി ഗവേഷണസിദ്ധാന്തങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് അധികവും സംഭാഷണം നടത്തിയിരുന്നതു്. യാതൊരു വിഷയങ്ങളും കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഒരു ജോലിയുണ്ടാക്കാതെ നേരം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഡാവ്വിന്നു മനസ്സുവരികയില്ല. വെറുതെ സമയം കളയുന്നതു ഡാവ്വിന്നു ലേശംപോലും ഇഷ്ടമുള്ളതായിരുന്നില്ല. എപ്പോഴും ചൊറചൊറപ്പോടെ എന്തെങ്കിലും ജോലിയിലേപ്പെടേണമെന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന സിദ്ധാന്തമായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധ ചിന്തകനായിരുന്ന മെക്കോളെയെ ഒരിക്കൽ ഡാവ്വിൻ കാണുവാനിടയായി. ലോർഡ് സ്ടാൻഹോപ്പുമായും ഡാവ്വിൻ പരിചയപ്പെട്ടു. പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനായിരുന്ന മി. മോഡ്ലിക്രോട്ടും ഡാവ്വിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒരാളായിത്തീർന്നു. ഇദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ ഡാവ്വിനോടു്, ഈ പ്രകൃതിഗവേഷണങ്ങളിൽനിന്നും പിന്തിരിഞ്ഞു വേറെഎന്തെങ്കിലും പ്രയോജനമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു് ഉപദേ

ശിച്ചു. പക്ഷേ ഡാവ്വിന്റെ മനസ്സിന്നു മാറ്റംവന്നില്ല. അയാളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഡാവ്വിൻ പ്രകൃതിശാസ്ത്രഗവേഷണങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നു നാം ഡാവ്വിനെപറ്റി എഴുതുകയോ സംസാരിക്കുകപോലുമോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല എന്നു തീച്ചയാണ്. സത്യം എത്രകാലത്തും ലോകത്തിൽനിന്നും മറച്ചുവെക്കാവുന്നതല്ല. കുറെകായ്ത്തിൽ എത്രതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിച്ചാലും ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായാൽ അവസാനം വിജയം കരഗതമാവാതിരിക്കയില്ല. എതായാലും ശാസ്ത്രീയതത്വങ്ങളിൽ ലോകത്തിന്നു് ഒട്ടാകെ കുറെ വെളിച്ചം കൊടുത്തു് അന്ധകാരം നീക്കിയതു ഡാവ്വിൻ തന്നെ ആയിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഡാവ്വിനു മറ്റു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നാമധേയങ്ങളുടെകൂട്ടത്തിൽ കുറെ പ്രധാനസ്ഥാനം തങ്കലിപിയിൽതന്നെ ഇന്നു രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഏതു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും സംഭാഷണംചെയ്യുന്നതിലും തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ വാദപ്രതിവാദംചെയ്തു സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും എപ്പോഴും ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കാർലെയിലിനു പ്രകൃതിശാസ്ത്ര പരിശീലനവിഷയത്തിൽ ഡാവ്വിനെ വലിയ ബഹുമാനമായിരുന്നു. ചിത്രം വരക്കുന്നതിലും നീതിതത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതിലും കാർലെയിലിനു വളരെ ഉത്സാഹമാണു്. അടിമക്കച്ചവടത്തിനെപ്പറ്റി കാർലെയിലിനു് ഏറ്റവും വെറുപ്പായിരുന്നു. തനിക്കു് എന്തു് അഭിപ്രായങ്ങൾ തോന്നിയാലും അവയെ അപ്പോൾതന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി പറയും. അതാണു കാർ

ലെയിലിനുള്ള പ്രത്യേക സ്വഭാവം. ഇദ്ദേഹം പല ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിലും മറ്റെല്ലാ തുറകളിലും നല്ല അറിവുള്ള ദേഹമായിരുന്നു. കാർലെയിലിൽനിന്നും ഡാവ്വിനു അനേകം സഹായങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ലണ്ടനിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലങ്ങളിലെല്ലാം വിജ്ഞാനശാസ്ത്രസംബന്ധമായ എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും ഡാവ്വിൻ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഭൂഗർഭഗവേഷണശാസ്ത്രസംഘത്തിന്റെ കായ്യദർശിയായിരുന്നുകൊണ്ടും വലിയ സഹായങ്ങൾ ഡാവ്വിൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഡാവ്വിന്റെ ശരീരസ്ഥിതി പട്ടണജീവിതത്തിനു യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ വലിയ ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ദേഹസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചു തന്റെ താമസം നാട്ടുപുറത്തേക്കാക്കിയാൽ തരക്കേടില്ലെന്നുതോന്നി. നിശ്ശബ്ദമായി സ്വസ്ഥതയോടുകൂടി വിജനപ്രദേശത്തു വസിക്കുവാനായിരുന്നു തനിക്കു ആഗ്രഹം. അതിനാൽ ഡാവ്വിൻ 1842-ാംവർഷം സെപ്തമ്പ്രമാസം 14.ാംനു തന്റെ വാസം ഒരു ഉൾപ്രദേശത്തേക്കു മാറി. അവിടെ വൈകുന്നേരം കടൽപ്പുറത്തേക്കു കാറ്റു കൊള്ളുവാൻ പോകുന്നതൊഴിച്ചു മറ്റു സമയങ്ങളിലെല്ലാം തന്റെ ശാസ്ത്രീയപരീക്ഷണങ്ങളിൽ മുഴുകി അതിൽതന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ നിലയിലും ശരീരത്തിനു വലിയ സുഖം കിട്ടിയിരുന്നില്ല. ഭൂരിഭാഗമായി പൊതുക്കായ്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാനും സാധിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രകൃതിശാസ്ത്രഗവേഷണപരിശ്രമങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല.

ഡാവ്വിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ.

1844-ൽ ഡാവ്വിൻ തന്റെ പീഗൽയാത്രയെപ്പറ്റി എഴുതിയ "അഗ്നിപർവ്വത ദ്വീപുകൾ" എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഫിറ്റ്സ്റോയി എന്നാളാൽ 1839 ൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്യപ്പെട്ട തന്റെ ലേഖനങ്ങളെ ഡാവ്വിൻ വീണ്ടും പരിഷ്കരിച്ചു "എന്റെ ഗവേഷണങ്ങൾ" എന്ന പേരിൽ പുസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. ഈ രണ്ടു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുമാണ ഡാവ്വിനെ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ നിലയിൽ വീണ്ടും മുന്നോട്ട കൊണ്ടുവന്നത്. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ ധാരാളമായി ചിലവായിത്തുടങ്ങി. ഇന്നും ഇവകൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലും, ഫ്രാൻസിലും മറ്റും ധാരാളം ചിലവായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അമേരിക്കയിലും ഇവയ്ക്ക പ്രചാരം ധാരാളമുണ്ട്. ഈ പുസ്തകങ്ങളിലെ വിഷയഗൌരവം നിമിത്തം ജർമ്മൻ, ഫ്രഞ്ച് മുതലായ ഇതരഭാഷകളിലും ഇവ തർജ്ജിമചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിയെ പുരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ "ലോകപര്യടനഗ്രന്ഥങ്ങൾ"ക്കു് ഇത്രയും അധികം പ്രചാരമുണ്ടായതിൽ അത്ഭുതമില്ലല്ലൊ. ഈ പുസ്തകങ്ങളുടെ രണ്ടാംപതിപ്പു ലണ്ടനിൽ മാത്രം പതിനായിരം പ്രതികൾ ചിലവായിരിക്കുന്നു. 1846-ൽ "തെക്കെ അമേരിക്കയിൽ എന്റെ ഭൂഗോളപ്രകൃതിശാസ്ത്രപര്യവേഷണങ്ങൾ" എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. ഈ പുസ്തകം തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു നാലു കൊല്ലം വേണ്ടിവന്നു. ഇതിൽനിന്നുതന്നെ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഊഹിക്കാമല്ലൊ. ഡാവ്വിൻ ആ

രോഗ്യവാനായിത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നത്തേക്കാൾ എത്രയോ ശാസ്ത്രീയ സമ്പത്തുകൾ ലോകത്തിന്നു് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു് ലഭിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ 'വിധിവിഹിതം' മറിച്ചായിരുന്നു.

1849 ഒക്ടോബർമാസത്തിൽ ഡാവ്വിൻ 'സിറിപീഡിയാ' (Cirripedia) യെപ്പറ്റി ഗവേഷണം ആരംഭിച്ചു. * ഇതു് അദ്ദേഹം ആദ്യം ചിലിപ്രദേശത്തിൻെറ (Chile) കരയിലാണു കണ്ടതു്. എന്നാൽ അന്നു് അവയുടെ പൂർണ്ണരൂപം മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തിന്നു കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. പോർച്ചുഗൽ തുറമുഖതീരങ്ങളിൽ വീണ്ടും ഈ ജന്തുക്കളെക്കണ്ടു. അപ്പോഴാണു് അവയുടെ മുഴുവൻ ആകൃതിയും തൻെറ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ പതിഞ്ഞതു്. അതിനെ തുടർന്നു് എട്ടുകൊല്ലത്തോളം അദ്ദേഹം അന്വേഷണങ്ങളും പരിശോധനകളും നടത്തി. അതിൻെറ ഫലമായി രണ്ടു വലിയ പുസ്തകങ്ങൾ "റൈ സൊസൈറ്റി"ക്കാർ മുഖേന (Ray Society) പ്രസിദ്ധംചെയ്യപ്പെട്ടു. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പു പല പ്രധാന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായി കണ്ടു ഡാവ്വിൻ അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഏകദേശം എട്ടു കൊല്ലത്തെ ആലോചനകളുടേയും, അന്വേഷണങ്ങളുടേയും ശേഷമെ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായുള്ളു. ഇതു സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി വീണ്ടും ഡാവ്വിനു ശരീരസുഖമില്ലാതായി.

---

* ഇതു ഞണ്ടു്, ഞവിഞ്ഞ മുതലായവയുടെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ജീവിയാണു്. ശരീരം മുഴുവൻ മൂടുന്ന ഒരുതരം ഓട്ടകം ഉള്ള ഒരു ജന്തു.

അതിനാൽ 1848-ൽ അദ്ദേഹം 'മൽവാൺ' എന്ന ദിക്കിൽ ചികിത്സാർത്ഥം പോയി താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. അന്നു തൽക്കാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിന്നു കുറച്ചെല്ലാം ആശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീടു വീണ്ടും കിടപ്പിൽതന്നെയായി. അതിന്നിടയിൽ അതായതു 1848 നവെമ്പർ 13-ാംനു- തന്റെ പിതാവു ചരമഗതിയടഞ്ഞു. ഇതു ഡാവ്വിന്നു് ഒരു പ്രധാന സംഭവമായിരുന്നു.

ഡാവ്വിൻ 'സിരിപീടിയാ'യെക്കുറിച്ചു നടത്തിയ ഗവേഷണങ്ങൾ അതിന്നുശേഷം പ്രസിദ്ധംചെയ്ത 'പരിണാമവാദതത്വം' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പുസ്തകം എഴുതുന്നതിലേക്കു വളരെ ഉപകാരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. 1854 സെപ്തമ്പർമാസം മുതൽ അദ്ദേഹം തന്റെ പഴയ കുറിപ്പുകളെയെല്ലാം പരിശോധിച്ചു് അവ ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. 'തന്റെ പീഗൽയാത്ര'യിൽ കടൽക്കരയിൽ കണ്ടതായ ഓച്ചുകളുടെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ചും അവ എങ്ങിനെയാണു് ആ രൂപത്തിലായി വരുന്നതെന്നതിനെക്കുറിച്ചും ചിന്തിച്ചിരുന്നു. ഡാവ്വിന്നു് അവയുടെ ഉല്പത്തിയും പരിണാമവും വളരെ അത്ഭുതകരമായി തോന്നി. ഡാവ്വിൻ വീണ്ടും ലണ്ടനിൽ മടങ്ങിയെത്തിയതും പ്രൊഫസർ ലയിലിന്റെ ഭൂഗോളതത്വശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പഠിക്കേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അതനുസരിച്ചു 1837-ൽ അതിനെപ്പറ്റി പരിശോധനക്കുറിപ്പുകൾ എഴുതുവാൻ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അനന്യസാധാരണമായ പഠിപ്പിന്റേയും, വിപുലമായ വിജ്ഞാ

നത്തിനേറെയും ഫലമായി ചെറിയ ചെടികളെപ്പറ്റിയും, അവയുടെ ജീവസന്ധാരണത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും പരിശോധനകൾ നടത്തുന്നതിൽ ഡാവ്വിൻ വിദഗ്ധനായിത്തീർന്നു. ഈ പരിശോധനകൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു വളരെ രസകരവുമായിരുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു് അദ്ദേഹം പല ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധംചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇക്കാലങ്ങളിൽ ഇടവിടാതെ എപ്പോഴും പലവിധ ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിൽതന്നെ സമയം ചിലവഴിച്ചു. 'കരു പുസുകപ്പുഴ' എന്നപോലും ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞാൽ തെറ്റില്ല. ഈ വക ഗവേഷണങ്ങൾമൂലം മനുഷ്യർക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള ആന്തരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാമെന്നു ഡാവ്വിൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടേയും മൃഗങ്ങളുടേയും മനോവ്യാപാരങ്ങൾക്കുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ എന്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കീട്ടാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു് അത്ര വേഗത്തിൽ സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ വീണ്ടും ഗവേഷണങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

1838-ാമതിന്റെ അവസാനത്തിൽ മാൽത്തുസ് എന്നാളുടെ 'ജനക്കണക്കു' (Population) എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം തന്റെ മനസ്സിൽ പല വിധമായ ശങ്കകളുമുദ്ഭവിച്ചു. ഡാവ്വിൻ തന്റെ സമയം പോവാനായി വെറുതെ വായിച്ചിരുന്ന പുസുകമായിരുന്നു അതു്. എന്നാൽ ഈ പുസുകത്തിൽനിന്നു സസ്യങ്ങൾ, മണ്ണു്, കല്ലു മുതലായവയും ജന്തുക്കളും തമ്മിലുള്ള സൂക്ഷ്മമായ ചില ബന്ധത്തെപ്പറ്റിയും വളരെ അപൂർവ്വമായ പല സംഗതികളും ഡാവ്വിന്റെ

ചിന്തക്കു വിഷയമായി. പിന്നീടു് അദ്ദേഹം അത്ഭുതകരമായ ഈവകസംഗതികളെപ്പറ്റിത്തന്നെ വളരെ ദിവസങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവത്രെ. കുറെകാലത്തേക്കു ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരു സംഗതിയും പുറമെ പ്രസ്താവിച്ചില്ല. അനന്തരം 1842-ൽ തന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചില കുറിപ്പുകൾ എഴുതി. അതു 35 ഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടു് അതുതന്നെ കുറേക്കൂടി വിശദമാക്കി 1844-ൽ 230 ഭാഗങ്ങളുള്ള ഒരു പുസ്തകം എഴുതി. പക്ഷെ അതൊന്നും പ്രസിദ്ധംചെയ്തില്ല. എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ പുസ്തകത്തിൽ തന്റെ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ മറവുള്ള അഭിപ്രായഗതികളെ എടുത്തു പരിശോധിക്കുവാൻ വിട്ടുപോയിരുന്നു. അതിൽ മുഖ്യമായതു പരിണാമവാദത്തെക്കുറിച്ചു കൊളമ്പസ് എന്ന ആൾ എഴുതിയിരുന്ന 'മുട്ടയും കുരുവും' എന്ന ഭാഗമാണു്. മുട്ടക്കുള്ളിൽ അണുക്കൾ ജീവാംശത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, ഒരു ക്ലിപ്തകാലത്തിനുള്ളിൽ അവ വളരുമ്പോൾ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിക്കാനിടയായി. എന്നാൽ ജീവാംശങ്ങൾ എങ്ങിനെ രൂപമായി പരിണമിക്കുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ഉത്തരം കിട്ടിയിരുന്നില്ല. ആ തത്വം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി താൻ അധികസമയം ചിലവഴിച്ചു. പിന്നീടു കുറെക്കാലത്തേക്കു് ഇതുതന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യ ചിന്താവിഷയം. ഒടുവിൽ യദൃച്ഛയാ ഒരിക്കൽ ഒരു കുതിരവണ്ടിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ചില പുതിയ യുക്തികൾ

കണ്ടെത്തിയെന്നും, അതു നിമിത്തം താൻ വളരെ കൃതാൎത്ഥതയടഞ്ഞുവെന്നും ഡാവ്വിൻതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പരിണാമവാദം.

1856-ൽ പ്രൊഫസർ ലയിൽ ഡാവ്വിനെക്കണ്ടു ഡാവ്വിന്റെ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഉപദേശിച്ചു. അതിന്നുശേഷം ഡാവ്വിൻ വലിയ ഉത്സാഹത്തോടെ അതിലേക്കു പരിശ്രമിക്കുകയും തന്റെ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സവിസ്തരമായി പുസ്തകരൂപത്തിൽ എഴുതുകയും ചെയ്തു. അതിലെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളും പിന്നീടു തന്റെ ലോകപ്രസിദ്ധി നേടിയ "പരിണാമവാദം" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എടുത്തു ചേൎത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഡാവ്വിന്റെ ഈ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു് ഒരു വലിയ മങ്ങൽ തട്ടാനിടയായി. 1858-ൽ ഒരു പ്രസിദ്ധ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനായ വാലെസ് (Wallace) എന്നാൾ ശാശ്വതവസ്തുക്കളിൽനിന്നും എങ്ങിനെ ഭിന്നവസ്തുക്കൾ ഉണ്ടാവുന്നു എന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു ലേഖനം എഴുതി ഡാവ്വിന്നയച്ചു. ഡാവ്വിന്റെ പുതിയ സിദ്ധാന്തത്തിൽ എന്തെല്ലാം അടങ്ങിയിരുന്നുവൊ അതെല്ലാം അതിലും പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചിരുന്നു. വാലെസ് തന്റെ എഴുത്തിൽ ഡാവ്വിനു അതു യുക്തമാണെന്നു തോന്നുന്നതായാൽ മി. ലയിലിനും

കാണിക്കേണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഡാർവ്വിൻ, പ്രൊഫസ്സർ ലയിൽ, ഹുക്കർ മുതലായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം തന്റെ മുൻപറഞ്ഞ കയ്യെഴുത്തുപുസ്തകത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളേയും, വാലസ്സിന്റെ പ്രസ്തുത ലേഖനത്തേയും 'ലിന്നൻ സൊസൈറ്റിയുടെ നടവടികൾ' എന്നമാസികയിൽ യഥാക്രമം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ഡാർവ്വിന്റെ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കെതിരായി, അതെല്ലാം വെറും ശബ്ദമാത്രങ്ങളാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ഡബ്ലിനിലെ (അയർലണ്ട്) പ്രൊഫസർ ഹാട്ടൻ എന്ന പണ്ഡിതൻ മറ്റൊരു ലേഖനവും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ജനങ്ങൾ യാഥാസ്ഥിതിക മനോഭാവത്താൽ ഡാർവ്വിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ വേണ്ടത്ര അഭിനന്ദിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പ്രൊഫസർ ഹാട്ടനെ പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇതു ഡാർവ്വിനെ വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥനാക്കിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം നിരാശപ്പെട്ടില്ല. ഒരു പുതിയ സിദ്ധാന്തം എത്രതന്നെ യുക്തിയുക്തമായിരുന്നാലും അതിനു ജനസമ്മതി കിട്ടണമെങ്കിൽ വളരെ താമസം വരുമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നറിയാമായിരുന്നു. "കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെ നൂറാണ്ടു" എന്നു പറയുന്ന ഇക്കാലത്തുപോലും ഈ സംഗതി നമുക്ക് അനുഭവമാണല്ലൊ. മനുഷ്യസമുദായം സ്വതവേതന്നെ യാഥാസ്ഥിതികമാണ്. പഴയ വിശ്വാസങ്ങളേയും ആചാരങ്ങളേയും കഴിയുന്നേടത്തോളം അവർ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു മതവിശ്വാസത്തിനും മാമൂലുകൾക്കും എത്രയോ പ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്ന അന്നത്തെ സ്ഥിതി പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. പ്രൊ

ഫസർ വാലസ്സ് പിന്നീട് അധികമൊന്നും പരിശ്രമിച്ച തായി അറിയുന്നില്ല.

1853-ൽ "അണക്കളെപ്പറ്റി" ഡാവ്വിൻ ഒരു പ്രധാന പുസ്തകം എഴുതി. എങ്കിലും ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യ ത്താൽ 1856 വരെ അതു പൂർത്തിയാക്കി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ 1856-ൽ അതു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ഡാവ്വിൻ തന്റെ ഗവേഷണങ്ങളെ കുറിച്ചും മറ്റുമായി അനേകം പ്രധാന പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതീട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇന്നു ലോകത്തിന്റെ പൊതുസ്വത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവയിൽ അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ ഇന്നും ധാരാളം ചിലവായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിലെ നാനാഭാഷകളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ തർജ്ജിമചെയ്തു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

"പരിണാമവാദതത്വം" എന്ന പുസ്തകം തന്റെ മറ്റെല്ലാ പുസ്തകങ്ങളേക്കാളും മികച്ചു നിൽക്കുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകം പുറത്തായ അന്നേദിവസംതന്നെ 1250 പ്രതികൾ ചിലവായി. പിന്നീട് ഉടനെ രണ്ടാംപതിപ്പും വേണ്ടിവന്നു. അതിൽ 3000 പ്രതികൾകൂടി രണ്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ചിലവായിരുന്നുവത്രെ. 1859-ലാണ് ഈ പുസ്തകം പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ ഒന്നാമതായി പ്രസിദ്ധംചെയ്തത്. 1876 ആയപ്പോഴേക്കും ഇംഗ്ലണ്ടിൽമാത്രം പതിനായിരം പ്രതികൾ ചിലവായതായി കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അപ്പോഴേക്കും ഡാവ്വിന്റെ പുതിയ

തത്വങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സാവ്വത്രികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട എന്നു കരുതാവുന്നതാണ്. സ്പാനിഷ്, റഷ്യൻ, ജപ്പാൻ മുതലായ ഭാഷകളിൽ ഈ പുസ്തകം തർജ്ജമചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതു പ്രസിദ്ധംചെയ്ത ഉടനെ അത്ര തകരമായ ഒരു പുതിയ വർത്തമാനം പരന്നു. ഡാവ്വിന്റെ മേപ്പടി പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള പുതിയ തത്വങ്ങൾ മുഴുവനും "ബൈബളിൽ" പഴയ നിയമത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതാണെന്നുള്ള ചിലരുടെ അഭിപ്രായമായിരുന്നു അതു്. ഡാവ്വിന്നു് ഒരു ഗവേഷകന്റെ നിലയിലുള്ള പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതിനു ചിലക്കുള്ള മടിയായിരുന്നു ഇതിനു കാരണം. പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ചു പല ചിന്തകന്മാരുടേയും വിമർശനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒട്ടാകെ സുമാർ 265 പത്രങ്ങളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി വിമർശനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഡാവ്വിൻതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. "ഡാവ്വിനിസം" എന്ന പേരിൽ ഡാവ്വിന്റെ പുതിയ തത്വങ്ങളെ ക്രോഡീകരിച്ചു ജർമ്മനിയിൽ പ്രത്യേകമായി കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു തവണവീതം ഓരോ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾതന്നെ കുറച്ചു കാലത്തേക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഡാവ്വിന്റെ മേപ്പടി പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ട തത്വങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും എടുത്തു ചേർത്തതായിരുന്നില്ല. തന്റെ ചിന്താഗതിയിൽ കണ്ടുപിടിച്ചവയും തന്റെ അതിർകവിഞ്ഞ ദേശസഞ്ചാരത്താലും പരീക്ഷണങ്ങളാലും ഉണ്ടായ അനുഭവങ്ങളും പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായി വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തിയതിൽനിന്നു തന്റെ യുക്തിക്കു ശരിയാണെന്നു തോന്നീട്ടുള്ള സംഗതികളുമാണു തന്റെ പുസ്

കത്തിനു അടിസ്ഥാനമായിരുന്നതു്. ഡാവ്വിനു വാദ പ്രതിവാദങ്ങളിലും തൎക്കങ്ങളിലും അത്യധികം ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരുന്നതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷയഗ്രഹണത്തിലുള്ള ജിജ്ഞാസകൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലൊ.

ചില എതിരഭിപ്രായങ്ങൾ.

ഈ പുസ്തകം എഴുതി തീൎക്കുവാൻ ഡാവ്വിനു പല വിഷമതകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഇക്കാൎയ്യത്തിൽ ഡാവ്വിനെ തങ്ങളാലാവും വിധം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ജീവജാലങ്ങളുടെ പരസ്പര സമ്പൎക്കത്താലുണ്ടാകുന്ന (Embryo) "ഇമ്പ്രായോ" എന്ന ഗൎഭപിണ്ഡത്തെ—അഥവാ കരുവിനെ—കുറിച്ചു ഡാവ്വിൻ പലതും ചിന്തിച്ചു. ചെറുതരം മൃഗങ്ങൾക്കും വലിയതരം മൃഗങ്ങൾക്കും ഇതിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അദ്ദേഹം തന്റെ അനുമാനങ്ങളേയും അഭിപ്രായങ്ങളേയും ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാൎക്കെല്ലാം എഴുതി അയക്കുകയുണ്ടായി. പ്രൊഫസർ അസാഗ്രെ (Asagray) എന്നാൾക്കും ഇതിനെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം ഒരു കത്തെഴുതിയിരുന്നു. എങ്കിലും ഡാവ്വിൻ കണ്ടുപിടിച്ച കാരണങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി ഫിട്ട്സ് മുല്ലർ (Fritz Muller) ഹാക്കൽ (Hackel) എന്നിവർ കൂലങ്കഷമായി ചിന്തിച്ചു കൂടുതൽ വ്യക്തമായ മാൎഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പിന്നീടു ഡാവ്വിൻ ഇതിനെപ്പ

റി വേണ്ടപ്പെട്ട പരിശോധനകൾനടത്തീട്ടാണ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഒരദ്ധ്യായത്തിന്നു വേണ്ട വിഷയങ്ങളെ ക്രമീകരിച്ചതു്. ഇങ്ങിനെ എത്രയോ പരിശ്രമിച്ച തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളേയും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളേയും ഉറപ്പിച്ചശേഷമാണു് അദ്ദേഹം തന്റെ പുസ്തകത്തിലെ ഓരോ അദ്ധ്യായങ്ങളും എഴുതീട്ടുള്ളതു്. പണ്ഡിതന്മാർ ഡാവ്വിന്റെ തത്വങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായി അഭിനന്ദിച്ചു. പക്ഷെ അതിനെ ദൂഷിക്കുന്നതിന്നും ധാരാളം ആളുകളുണ്ടായി. ഡാവ്വിന്റെ പുതിയ തത്വങ്ങൾ വാസ്തവത്തിന്നു വിപരീതമാണെന്നും പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ വിഷയങ്ങൾ മിക്കവയും കെട്ടുകഥകളാണെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. എന്നാൽ ഈ ആക്ഷേപങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും നിമിത്തം പുസ്തകത്തിന്നു പ്രചാരംവർദ്ധിക്കയാണു ചെയ്തതു്. പ്രൊഫസർ ലയിലിന്റെ നിർബ്ബന്ധപ്രകാരം ഇത്തരം ആക്ഷേപങ്ങൾക്കൊന്നും ഡാവ്വിൻ സമാധാനം നൽകുകയൊ അവ കെട്ടതായി നടിക്കുകയോചെയ്തില്ല. അനാവശ്യമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കുപോയി തല പുണ്ണാക്കേണ്ടതില്ലെന്നു ലയിൽ ഡാവ്വിനെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. ഡാവ്വിൻ അഭിപ്രായവ്യത്യാസക്കാരോടു "ഞാൻ കഴിയുന്നത്ര പരിശ്രമിച്ചിട്ടാണു് ഈ പുസ്തകം എഴുതീട്ടുള്ളതു്. ഇതിലെ തത്വങ്ങൾ ശരിയായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി പരിശ്രമിച്ചു പുതിയ തത്വങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം അതിനെ ആദരിക്കുവാനും അഭിനന്ദിക്കുവാനും ഞാൻ തയ്യാറാണു്" എന്നു പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഡാവ്വിന്റെ പരമ വിരോധികൾപോലും

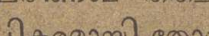
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണങ്ങൾ വ്യർത്ഥകരമാണെന്നു പറവാൻ സന്നദ്ധരാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

1859-ൽതന്നെ ഡാവ്വിൻ ആ പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പും അച്ചടിക്കുവാനുള്ള യത്നങ്ങളും ചെയ്തു. ആദ്യത്തേതിലുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി പല സംഗതികളും ചേൎത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുമായി ധാരാളം കത്തിടവാട്ടകളും നടത്തിത്തുടങ്ങി. 1860 ജനവരി ആദ്യത്തിൽ ഡാവ്വിൻ "മൃഗങ്ങളുടേയും, വള്ളികളും, ചെടികളും മുതലായവയുടേയും ജീവിതവ്യത്യാസം." എന്ന പുസ്തകം എഴുതിത്തുടങ്ങി. എന്നാൽ ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യം ഹേതുവായി 1868-ൽ മാത്രമെ അതു പ്രസിദ്ധം ചെയ്വാൻ സാധിച്ചതുള്ളു. ഇതിനിടയിൽ വേറെയും ചില പുസ്തകങ്ങളും എഴുതീട്ടുണ്ട്. 1862-ൽ (Fertilisation of Orchids) എന്ന ചെറുപുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പലവിധം പ്രാണികളെപ്പിടിച്ചു ചെടികളും വള്ളികളും മുതലായവയിലും പുഷ്പങ്ങളിലും വിട്ടു അവയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി പരിശോധനനടത്തി. പൂഴക്കും, ചെടികളും കേടുവരുത്തുന്നതിനേയുംമറ്റും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിരുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി വേനല്ക്കാലത്തു പ്രത്യേകമായി ഒരു പരിശീലനരീതിതന്നെ ഏൎപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇതിൽ ഡാവ്വിൻ വേണ്ടതു ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നതിനു പുറമെ റോബർട്ട് ബ്രൌൺ എന്ന തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ സഹായവുമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രൊഫസർ സി. കെ. സ്പ്രെൻഗൽസ് എന്നാളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ചില പ്രത്യേകപുസ്തകങ്ങളും പരിശോധിച്ചിരുന്നു. ഇതുസംബന്ധിച്ചുതന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ

ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽ വളരുന്ന ചെറു ചെടികളുടേയും വള്ളികളുടേയും ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ചും ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തി. 1863-ൽ ഡാവ്വിൻ ലിന്നിയൻ സൊസൈറ്റി (Linnean Society) എന്ന സംഘത്തിന്റെ വക പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരു ലേഖനം എഴുതിയിരുന്നു.

1864-ൽ ഡാവ്വിൻ പടച്ചുയുള്ള ചെടികളെപ്പറ്റി (Climbing Plants) (ലത) ഒരു സുദീർഘലേഖനം എഴുതി ലിന്നൻ സൊസൈറ്റിക്കയച്ചുകൊടുത്തു. ഇതു എഴുതിതീർക്കുവാൻ ഡാവ്വിനു നാലു മാസം വേണ്ടിവന്നു. എന്നിട്ടും അവയെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര ഗവേഷണങ്ങൾ ചെയ്യുവാനും പ്രത്യക്ഷാനുഭവങ്ങളോടുകൂടിയും എഴുതുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു അതു അച്ചടിക്കുന്ന കാലത്തു ദേഹസുഖം തീരെ ഇല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ പ്രൂഫ് തിരുത്തുന്നതിൽ വരുത്താമായിരുന്ന മാറ്റങ്ങൾപോലും അതിൽ വരുത്തിയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും 1875-ൽ ഡാവ്വിൻ വീണ്ടും അതു പരിഷ്കരിച്ച് ഒരു ചെറുപുസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിനു ധാരാളം പ്രചാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 1858-ൽ മി.അസാഗ്രെയുടെ(Asa Grey)ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു കുറിപ്പു വായിച്ചു കേട്ടതിനു ശേഷമായിരുന്നു ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരു പുസ്തകമെഴുതണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായതു്. അസാഗ്രെ ഡാവ്വിനു പലതരം ചെടികളുടേയും ലതകളുടേയും വിത്തുകൾ കൊടുത്തു. അവ മുളക്കുന്നതുമുതൽക്കു പരസ്പരമുള്ള കാരൊഘട്ടങ്ങളേയും പ്രത്യേകം പരിശോധിച്ചുനോക്കുവാൻ ഉപദേ

ശിച്ചിരുന്നു. ഡാവ്വിൻ അതുപ്രകാരംതന്നെ ചെയ്തു. ഒരു ചെടിയും, ലതയും മുളക്കുന്നതുമുതൽ അതിൽ വരുന്ന മാറ്റങ്ങളും അവക്ക് കാരോ പ്രത്യേക വണ്ണങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നതും പരിശോധിച്ചുനോക്കി ഡാവ്വിൻ അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഡാവ്വിൻ പലതരം പടരുന്ന ചെടികളെപ്പറ്റിയും (Climbing Plants) പരിശോധിച്ചുനോക്കി കൃതാർത്ഥതയടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രൊഫസർ ഹെൻസലൊ, ഡാവ്വിനു വിവരിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന 'പ്രകൃതിപരിണാമ തത്വങ്ങൾ' അധികവും ഡാവ്വിനു അന്നു തൃപ്തികരമായി തോന്നിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ താൻതന്നെ ഇതെല്ലാം പരിശോധിച്ചു അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോൾ ഡാവ്വിനു കൃതാർത്ഥതയും സംതൃപ്തിയുമുണ്ടായി.

വീണ്ടും ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ.

മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതായ "മൃഗങ്ങളും സസ്യങ്ങളും വളർച്ചയുടെ വ്യത്യാസം" എന്ന തന്റെ പുസ്തകം 1860-ൽ ഡാവ്വിൻ എഴുതിയിരുന്നുവെങ്കിലും ചില സംശയങ്ങൾ തീരാത്തതിനാൽ 1868 വരെ അതു പ്രസിദ്ധംചെയ്തില്ല. ജീവരാശികളുടെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ച് അനുഭവപൂർവ്വമായ പല പ്രധാന സംഗതികളും അതിൽ അദ്ദേഹം വിവരിച്ചിരുന്നു. നാലുകൊല്ലക്കാലത്തിലധികം ആ പുസ്തകനിർമ്മാണത്തിനു വേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. 1875-ൽ വീണ്ടും അതിന്റെ ഒരു രണ്ടാംപതിപ്പു

പ്രസിദ്ധം ചെയ്കയുണ്ടായി. ഈ പുസ്തകം രണ്ടു ഭാഗമായിട്ടായിരുന്നു.

"മനുഷ്യോല്പത്തി"യെപ്പറ്റിയുള്ള ഡാവ്വിന്റെ മറ്റൊരു പുസ്തകം 1871 ഫിബ്രുവരിയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില ചിന്താഗതികൾ 1837—38 മുതൽതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അന്നു 'ലിംഗഭേദങ്ങളെപ്പറ്റി'യുണ്ടായ ചില വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയ ചില പുതിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ പരിണാമവാദതത്വമെന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്രത്യേകമായി ഇതിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവവും അവന്റെ വളൎച്ചയും അറിയുന്നതിനു ആ പുസ്തകവും സഹായിച്ചിരുന്നുവെന്നതു തീൎച്ചയാണ്. പിന്നീടു സ്ഥാവരവസ്തുക്കളെപ്പറ്റിയും മറ്റും പൂൎണ്ണമായ അറിവു സിദ്ധിച്ചതിനുശേഷം മനുഷ്യന്റെ ഉല്പത്തിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാമെന്നു ഡാവ്വിൻ നിശ്ചയിച്ചു. തനിക്കതിൽ കൂടുതൽ അറിവു സമ്പാദിക്കേണമെന്നു് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. പരിണാമവാദതത്വത്തെപ്പറ്റി പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അനുകൂലമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു ശേഷമാണു് ഇതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ധൈൎയ്യവും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടായതു്. "മനുഷ്യോല്പത്തി" എന്ന പുസ്തകം എഴുതി തീൎക്കുവാനും പുറത്തിറക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു മൂന്നുകൊല്ലം വേണ്ടിവന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പു് 1874-ൽ വീണ്ടും പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. 1872-ൽ "മനുഷ്യനും മൃഗവും വിചാരങ്ങളും വികാരങ്ങളും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു"

എന്ന ഒരു പുസ്തകം ഡാവ്വിൻ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. (Expression of the Emotions in Men & Animals) ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു "മനുഷ്യഉല്പത്തി" എന്ന പുസ്തകത്തിലും സാമാന്യമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1839 ഡിസമ്പ്രു് 27-ാംനു ഡാവ്വിന്റെ പ്രഥമ സന്താനം ഭൂജാതമായി. ഡാവ്വിൻ തന്റെ ശിശു ജനിച്ചതുമുതൽ അതിന്റെ ഓരോ ചേഷ്ടകളേയും ഭാവങ്ങളേയും പ്രത്യേകമായി മനസ്സിലാക്കി ഗൌനിച്ചിരുന്നു. കുട്ടിക്കു വരുന്ന ഓരോ ഭാവഭേദങ്ങളും പ്രകൃതിയിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നതാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. തന്റെ സ്വന്തം ശിശുതന്നെ ഡാവ്വിനു് ഒരു "ഗവേഷണവസ്തു"വായിത്തീർന്നു.

1880-ൽ സർ സി. ബൽ (Sir C. Bell) എന്ന മാന്യൻ 'പ്രകൃത്യാലുള്ള സ്വഭാവങ്ങൾ' എന്നൊരു പുസ്തകം എഴുതി. ഡാവ്വിൻ എല്ലായും വിലമതിച്ച പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഇതു്. എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾക്കു ചില പ്രത്യേക ഞരമ്പുകളും മാംസപേശികളും ആണു കാരണമെന്നും അതിന്റെ ഘടനക്കനുസരിച്ചാണു സ്വഭാവവ്യത്യാസങ്ങൾ കാണുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതിനോടു ഡാവ്വിൻ യോജിച്ചില്ല. അതിനുശേഷം ഡാവ്വിൻ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കൂടുതലായി അന്വേഷണവും പരിശോധനയും കഴിച്ചു ചില പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതാനിടയായി. അവക്കും ധാരാളം പ്രചാരമുണ്ടായി.

1860-ൽ ഹെർട്ട്ഫീൽഡ് എന്ന സ്ഥലത്തു ഡാവ്വിൻ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ വിശ്രമാർത്ഥം താമസിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമശീലം അന്നും വെറുതെ ഇരിക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. അക്കാലത്തു ചെടികൾ, വള്ളികൾ മുതലായവയിൽ അവയുടെ ഇലകൾക്കു നാശം വരുത്തുന്നതായ പുഴുക്കൾ എങ്ങിനെ ഉത്ഭവിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും പരീക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. ഡാവ്വിൻ ചില പുഴുക്കളേയും ചെടികളേയും സ്വന്തം വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു പലവിധത്തിലുള്ള ദ്രാവകങ്ങളെക്കൊണ്ടും പരീക്ഷകൾ നടത്തി. അവയുടെ മാംസപേശികളുടെ ഘടന മുതലായ അതിസൂക്ഷ്മ സംഗതികൾപോലും പ്രാണവായുവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഡാവ്വിൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ "പുഴുക്കളും ചെടികളും" (Insectivorous Plants) എന്ന പുസ്തകം 1875 ജൂലായി മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

ഈവക പുസ്തകങ്ങളിൽ അധികവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു പുറത്തു വരാത്ത പുതിയ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ളവയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണങ്ങൾ എല്ലായം പുരോഗതി പ്രാപിച്ചിരിക്കയാൽ ഡാവ്വിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ചിലതിനെപ്പറ്റി ചിലക്കെല്ലാം അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷെ പ്രകൃതിമഹത്വം ലോകത്തിനു വെളിവാക്കിക്കൊടുത്തു പ്രകൃതിമാതാവിനു നവചൈതന്യം നൽകിയതു ഡാവ്വിനാണെന്നുള്ളതു് എത്രകാലത്തും ലോകത്തിനു് അനുസ്മരിക്കാതിരിക്കാൻ കഴികയില്ല.

ഈ ലോകവും അതിലെ സമസ്തവസ്തുക്കളും പ്രകൃതിയിൽ നിന്നുണ്ടായി പ്രകൃതിയിൽ വളർന്നു പ്രകൃതിയിൽ ലയിക്കുന്നു എന്നും, സർവ്വും പ്രകൃതിപരിണാമമാണെന്നും ഡാവ്വിനാണു ലോകസമക്ഷം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്.

1876-ൽ ഡാവ്വിൻ സസ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉല്പത്തി എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. ഇതിൽ ചെടികളുടേയും ലതകളുടേയും ഉത്ഭവം, തനിത്താൻ വളരുന്നതിനുള്ള ശക്തി, ഭൂപ്രകൃതിഭേദത്താൽ അവയ്ക്കുവരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്നിവ സവിസ്തരം എഴുതിയിരുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഒരു പ്രസിദ്ധ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഹെർമൻ മില്ലർ (Hermann Muller)എന്നാളുടെ ചില പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും പ്രത്യേകം എടുത്തു എഴുതീട്ടുണ്ട്. 1877-ൽ വീണ്ടും ഇതിന്റെ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ ഡാവ്വിൻ 'പലതരം പുഷ്പങ്ങൾ' (Different forms of Flowers) എന്ന പുസ്തകവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഈ പുസ്തകവും 1880-ൽ 2-ാംപതിപ്പു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

1879-ൽ ഡോക്ടർ എർണ്സ്റ്റ് ക്രാസസ് (Dr. Ernst Krause) എന്നാൾ എഴുതിയ എറാസ്മസ് ഡാവ്വിൻ (Erasmus Darwin) എന്നാളുടെ ജീവചരിത്രം ഡാവ്വിൻ തർജ്ജിമചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ പുസ്തകം 800—900 പ്രതികളിലധികം ചിലവായില്ല. 1880-ൽ തന്റെ പുത്രനായ ഫ്രാങ്കിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി 'ചെടികളുടെ പ്രവർത്തനശക്തി" (Power of Movements in Plants) എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധംചെയ്തു.

ഈ പുസ്തകം എഴുതിത്തീർക്കുന്നതിനു ഡാവ്വിൻ സാമാന്യം പ്രയാസപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു താൻ മുമ്പു് എഴുതിയ പടരുന്ന ചെടികൾ (Climbing Plants) എന്ന പുസ്തകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു. പക്ഷേ ചെടികൾ വെവ്വേറെയായി കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനുള്ളിൽ അടങ്ങിയ സ്ഥാവരസത്തുക്കൾ എല്ലാറ്റിനും പൊതുവെയാണെന്നും ചെടികളുടെ ചലനശക്തി സൂര്യരശ്മിയും വെളിച്ചവും നിലത്തിൽനിന്നും എടുക്കുന്ന പശിമയും അനുസരിച്ചായിരിക്കുമെന്നും മറ്റും ഇതിൽ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. 1881 മെയിമാസത്തിൽ ഡാവ്വിൻ "പുഴുക്കളാൽ ചെടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന നാശങ്ങൾ" എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. "സ്ഥാവരവസ്തു പരിശീലന" സംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ് ഇതു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതു്.

ഡാർവ്വിൻ എഴുതീട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ സാമാന്യമായി ഇവിടെ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ആവക പുസ്തകങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന തത്വങ്ങൾ ഇന്നും അതേ രീതിയിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. തന്റെ പ്രത്യക്ഷാനുഭവത്തിൽ പെട്ടതല്ലാതെ കെട്ടുകഥകളോ സങ്കല്പങ്ങളോ ഡാവ്വിൻ എഴുതിയ ഒരൊറ്റ പുസ്തകത്തിലെങ്കിലും കാണുകയില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായ തെളിവുകൾ എടുത്തു എഴുതീട്ടുള്ളവയാണ് കാരോ പുസ്തകങ്ങളും. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ഒരിക്കൽ സവിസ്താരമായി എഴുതിയിരുന്നാലും വീണ്ടും അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ തെളിവു കിട്ടുമ്പോൾ പിഴവുതീർക്കുന്നതു് അദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ പതിവാണ്. ഇതുയും നിഷ്കൃഷ്ടയോടെ പ്രസിദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടാണ ഡാവ്വിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾക്കു നല്ല മതിപ്പും പ്രചാരവുമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹം ആയിരക്കണക്കിൽ പ്രധാന പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു് ഒരു ഗ്രന്ഥാലയമുണ്ടാക്കി തന്റെ ഗവേഷണപരിശ്രമങ്ങൾക്കു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

——:o:——

കുരങ്ങിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ.

വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ തേജപുഞ്ജങ്ങളായ മിൽട്ടൻ, ഗ്രെ, ബൈറൺ, വെഡ്സ്വത്ത് മുതലായവരുടെ ഉൽകൃഷ്ടകൃതികൾ വായിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ആദ്യം കുറിക്കലും മടുപ്പു തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഡാവ്വിൻ ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ ഷെക്സ്പിയറുടെ കൃതികളിൽ വലിയ പ്രതിപത്തി കാണിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കുറെക്കാലത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു കവിതകളിൽ വെറുപ്പായിത്തീർന്നു. ഒരിക്കൽ വായിച്ചു രസിച്ച ഷേക്സ്പിയർ കഥകൾപോലും പിന്നെ അദ്ദേഹം തൊട്ടുനോക്കീട്ടില്ല. പ്രായാധിക്യമായതിനുശേഷം മനുഷ്യരുടെ ജീവിതരീതിയെ പരാമർശിക്കുന്ന, അഥവാ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ മാതൃകകളെ ചിത്രണംചെയ്യുന്ന നോവൽ സാഹിത്യത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു് അധികം പ്രിയംതോന്നിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ ആന്തരമായി സ്നേഹിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുടെ പരിശുദ്ധവും

നിസ്സാരത്വവും, നിഷ്ഫലകവുമായ പ്രണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കഥകളാണ് ഏറ്റവും നല്ല നോവലുകൾ എന്നാകുന്നു. പലവിധ ധാന്യങ്ങളേയും പൊടിച്ചു മാവാക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രത്തെപ്പോലെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധി. തത്വങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ആദർശങ്ങളും. ഒന്നുംതന്നെ ആ "തലയിൽ" കടക്കാത്തതായിട്ടും അവിടെവെച്ചു പരിശോധിക്കപ്പെടാത്തതായിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഡാവ്വിൻ തന്റെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളിലും തന്റെ ആദർശങ്ങളേയും വിശ്വാസങ്ങളേയും അവയുടെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളോടുകൂടി വിസ്തരിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നു. ജീവാണുക്കൾ മുതൽ മനുഷ്യൻ വരേയുള്ള അനേകതരം ജീവികളെപ്പറ്റിയും അവയുടെ ഉല്പത്തി വളർച്ച മുതലായവയെപ്പറ്റിയും യുക്തിയുക്തമായി വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ വാലില്ലാക്കുരങ്ങിൽനിന്നും ഉണ്ടായവനാണ് എന്നു തന്റെ "പരിണാമവാദ"മെന്ന പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി തുറന്നു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ലോകം കട്ടാകെ അമ്പരന്നു. മതത്തിനും മാമൂലിനും യോജിക്കാത്ത ഈ അഭിപ്രായപ്രകടനം നിമിത്തം പുരോഹിതവർഗ്ഗം മുഴുവൻ ഡാവ്വിന്റെ നേരെ കയർത്തു. അപാരമായ ഏതോ ഒരു പ്രത്യേകശക്തിയുടെ ദിവ്യതയാലാണ മനുഷ്യൻ ഉൽഭൂതമായതെന്നുള്ള പഴയ വിശ്വാസത്തെ ഡാവ്വിൻ അടിച്ചുടച്ചു. പുരോഹിതവർഗ്ഗം ഡാവ്വിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വെറും അബദ്ധമാണെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കാൻ അത്യദ്ധ്വാനംചെയ്തു. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ലെന്നു

മാത്രമല്ല, തന്മൂലം ഇതിന്റെ വാസ്തവം കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കേണമെന്ന ശക്തിയായ ജിജ്ഞാസ ആംഗ്ലേയ ജനതതിയിൽ വർദ്ധിക്കയാണ ചെയ്തു്. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടുള്ള അവരുടെ അന്വേഷണങ്ങൾ ഡാവ്വിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുവാൻ വളരെ സഹായമായിത്തീർന്നു. വാലില്ലാകുരങ്ങിൽനിന്നാണ മനുഷ്യന്റെ ഉല്പത്തിയെന്നും, അതിന്റെ മാംസപേശികളും, അസ്ഥിപഞ്ജരവും മനുഷ്യരുടേതുമായി വളരെ യോജിപ്പുള്ളതാണെന്നും ഡാവ്വിൻ നിർഭയമായി പ്രഖ്യാപനംചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീട അനേകം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഡാവ്വിന്റെ ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ അനുകൂലിച്ചു അഭിപ്രായം പുറപ്പെട്ടവിച്ചശേഷം പുരോഹിതന്മാർ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനായിത്തന്നെയാണ ജനിച്ചതു് എന്ന പഴയ സിദ്ധാന്തത്തിൽ അധികം മുറുകെപിടിക്കുകയുണ്ടായില്ല. 'ദൈവവും പ്രപഞ്ചവും' എന്ന പുസ്തകത്തിലും മറെറ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ആംഗ്ലേയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഡാവ്വിന്റെ തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി എഴുതീട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചതോടുകൂടിയാണ ഡാവ്വിന്റെ മേൽ പറഞ്ഞ പഴയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു പൂർവ്വാധികം മതിപ്പും, പ്രചാരവും സിദ്ധിച്ചതു് എന്നു പറഞ്ഞാൽ വലിയ തെറ്റില്ല.

ഡാവ്വിൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികളെല്ലാംതന്നെ യുക്തിയുക്തവും തന്റെ ശരിയായ നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണാനുഭവങ്ങൾക്കു വിഷയമായിട്ടുള്ളതുമായിരുന്നു. തന്റെ വെറും വിശ്വാസത്തെ ന്യായീകരി

ക്കാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം തന്റെ പുസ്തകങ്ങളിൽ യാതൊന്നും ഉപയോഗപ്പെട്ടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സംഗതി സ്ഥാപിക്കണമെന്ന സിദ്ധാന്തമല്ല, യഥാർത്ഥം എന്താണെന്നു കഴിയുന്നേടത്തോളം കണ്ടുപിടിച്ചു ലോകത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തണമെന്ന ആഗ്രഹമായിരുന്നു ഡാവ്വിനുണ്ടായിരുന്നതു്. മനുഷ്യനേറയും കുരങ്ങിനേറയും മാംസപേശികൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലെന്നും മനുഷ്യൻ കുരങ്ങിനിൽനിന്നുണ്ടായതാണെന്നും ഡാവ്വിൻ അന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ വലിയ എതിർപ്പുണ്ടായി. ഇന്നു ജർമേനിയക്കാരനായ ഡാക്ടർ വെർനോ നോഫ് കുരങ്ങിന്റെ ഗ്രന്ഥി — മാംസപേശി — മനുഷ്യദേഹത്തിൽ ഘടിപ്പിച്ചു യൌവനം വീണ്ടെടുക്കാമെന്നു തെളിയിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന സംഗതി ലോകത്തിനു അനുഭവമാണല്ലൊ. ഡാവ്വിന്റെ ഗവേഷണങ്ങളേയും പരിശ്രമങ്ങളേയും കുറിച്ചു സാമാന്യജ്ഞാനമെങ്കിലും നൽകാൻ ഇവിടെ സാധിക്കുന്നതല്ല. അതു് അത്രയധികം വിപുലവും ഗഹനവുമാകുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി അറിയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ശരണം പ്രാപിക്കുക മാത്രമെ നിർവ്വാഹമുള്ളു.

—ഉഉ—

അഭിപ്രായസ്ഥൈര്യം.

വിജ്ഞാനപരമായ ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിൽ ഡാവ്വിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ എത്രയോ മുന്നോട്ടു കടന്നവയായിരുന്നുവല്ലൊ. അതുപോലെതന്നെ സാമുദായി

കവും മതസംബന്ധവുമായ കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അക്കാലത്തെ മാമൂലുകളോടും പഴയ സമ്പ്രദായങ്ങളോടും വിശ്വാസങ്ങളോടും മുഴുവൻ യോജിച്ചിരുന്നില്ല. മതം വ്യക്തിപരമായ കാര്യം മാത്രമാണെന്നും പൊതുജീവിതത്തിൽ മതം കൈകടത്തരുതെന്നും ഇന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. മതവിശ്വാസം മൂഢന്യത്തിൽ നിന്നിരുന്ന ആ കാലത്തുതന്നെ അതായതു സുമാർ 60—70 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു, ഡാവ്വിൻ ഈ അഭിപ്രായം വളരെ ശക്തിയായി പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു.

വിജ്ഞാനവിഷയങ്ങളിൽ മതം ഒരു പ്രതിബന്ധമായി തീരരുതെന്നു 1879-ൽ ടി. പൊർടൈസ് എന്നാൾക്കു അദ്ദേഹം എഴുതിയ കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവം ഇല്ലെന്നു പറയുന്ന നിരീശ്വരവാദികളോടു യോജിക്കാൻ താൻ ഒരുക്കമില്ലെന്നും ഒരുപക്ഷെ ഈ അഭിപ്രായം മാറി താൻ പിന്നീടു് ആ അഭിപ്രായക്കാരനായിതീരുമോ എന്നു നിശ്ചയമില്ലെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മതവിഷയത്തെപ്പറ്റി ഡാവ്വിൻ ആരോടും ഒരു ഉപദേശവും വ്യക്തിപരമായി ചെയ്യാറില്ല. തന്റെ അഭിപ്രായം ആരുടേയും തലയിൽ നിബ്ബന്ധമായി കയറ്റി വിടരുതെന്നും കാരോരുത്തക്കും സ്വന്ത വിശ്വാസങ്ങളേയും അഭിപ്രായങ്ങളേയും അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നുമാണു ഡാവ്വിന്റെ അഭിപ്രായം. മതവിഷയത്തിൽ തലയിടാത്ത കാരണത്തെപ്പറ്റി 1871 സപ്തെമ്പ്ര് 6-ാംനു കേംബ്രിഡ്ജിലുള്ള ഡാകടർ എഛ്. ഇ. ആപ്ട് എന്നാൾക്കു അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താ

വിച്ചിരിക്കുന്നു. 'എന്റെ പുസ്തകങ്ങളിലൊ താങ്കൾക്ക് എഴുതാവുള്ള കുറിപ്പുകളിലൊ എതൊന്നിലും എന്റെ കണ്ണിനും അനുഭവത്തിനും പ്രത്യക്ഷമാവാത്ത കാര്യങ്ങൾ ഒരൊറ്റക്കുറിയെങ്കിലും എഴുതീട്ടില്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കു കാണാം. പൊതുജനങ്ങൾക്കു സമർപ്പിക്കുന്ന എന്തു വിഷയമായാലും അതു ഗാഢമായി പരിശോധനചെയ്തു തൃപ്തിപ്പെട്ടശേഷവും ഒരു തീർച്ചയായ—ഒരുവിധത്തിലും സംശയാസ്പദമല്ലാത്ത—സ്ഥിതിയിലെത്തിയിരുന്ന ശേഷമല്ലാതെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു സമർപ്പിക്കരുതെന്നുള്ളതിൽ നിങ്ങൾക്കു അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.'

താൻ എന്തുവിഷയത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയിരുന്നാലും മതസംബന്ധമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ അറിയിക്കണമെന്നു ഡാർവ്വിൻ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യേകം എഴുതിയിരുന്നു. തന്റെ പുസ്തകങ്ങളിൽ മതത്തെപ്പറ്റി പൊതുവെ ചില സംഗതികൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ, പ്രത്യേകമായി മതത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു പുസ്തകവും എഴുതീട്ടില്ല. മറ്റൊരിക്കൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത ഡാക്ടർക്ക് എഴുതിയിരുന്ന കത്തിൽ, 1871 നവമ്പർ 16-ാംനു- ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരുന്നു:—

"ഇൻഡക്സ്" പുതുതിനു ലേഖനസഹായം ചെയ്യണമെന്നു നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതുതന്നെ ഞാൻ വളരെ ബഹുമാനമായി വിചാരിക്കുന്നു. കാരോ മനുഷ്യനും തന്റെ ആന്തരമായ അഭിപ്രായങ്ങളെ പൊതുജനപ്രതി

ക്കുവേണ്ടി വിറ്റു തിന്നാതെ, ഉള്ളതു് ഉള്ളമാതിരിതന്നെ പറയേണ്ടതാണെന്നാണു് എന്റെ ദൃഢമായ അഭിപ്രായം. നിങ്ങൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുവരുന്നതിൽ ഞാൻ അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ താങ്കളുടെ മേല്പറഞ്ഞ ക്ഷണനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ എനിക്കു സാധിക്കാതെവന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഏതുവിഷയത്തിലും ഏതുസമയത്തും പെട്ടെന്നു് ഒരഭിപ്രായം പറയുന്ന സ്വഭാവം എനിക്കില്ലെന്നറിയാമല്ലൊ. വിജ്ഞാനവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ എന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായങ്ങൾ എഴുതീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതെല്ലാം വളരെ കാലത്തെ ഗാഢമായ ആലോചനകൾക്കു ശേഷമാണു്. ഞാൻ മതത്തെപ്പറ്റിയും, സാമുദായികജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും അത്രവളരെ അന്വേഷണങ്ങളും പരിശോധനകളും നടത്തീട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ആവക വിഷയങ്ങളിൽ യാതൊരുവിധ അഭിപ്രായങ്ങളും "ഇണ്ടക്സിൽ" എഴുതാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു.

നിർമ്മതത്വം—നിരീശ്വരതത്വം.

ഡാവ്വിന്റെ മതപരമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഏതുവിധേനയെങ്കിലും അറിയേണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ 1873 എപ്രിൽ 2-ാംനു- ഡച്ചുകാരനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഡാവ്വിനു് ഒരു കത്തെഴുതി. അതിനുള്ള മറുപടിയിൽ ഡാവ്വിൻ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—"നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന കാ

രോ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരംനൽകുന്നതു വളരെ പ്രയാസമായ കാര്യമാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ പ്രത്യേകമായി ഒരു പുസ്തകം എഴുതിയാൽകൂടി നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിയാകയില്ലെന്നു് എനിക്കറിയാം. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ചും അതിലുള്ള വസ്തുക്കളുടെ ഗുണാഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉള്ള അത്ഭുതംകൊണ്ടാണ് ഇന്നു ദൈവമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു്. പക്ഷേ ഈ അഭിപ്രായത്തിനു് എതുമാത്രം അടിസ്ഥാനവും മതിപ്പും ഉണ്ടെന്നു എനിക്കു പറവാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ ഈ പ്രപഞ്ചം ഏതു കാലത്തു് ആരാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു എന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ നമ്മുടെ മനസ്സിനു് ആശ ജനിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികംതന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഈ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഭയങ്കര സംഭവങ്ങൾക്കും ആപത്തുകൾക്കും കാരണം എന്താണെന്നതിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ദൈവഭക്തന്മാരായ ചില മഹാന്മാരോടു ഞാൻ ഇതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അവർ അതിനു പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾ എതുമേ ബാലിശങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ആന്തരമായ അഭിപ്രായം പറകയാണെങ്കിൽ ഈവക വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു മനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറിനെ പുണ്ണാക്കീട്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഒന്നുമാത്രം ഉറപ്പിച്ചുപറയാം. അതായതു്, മനുഷ്യൻ അവന്റെ മുമ്പിലകൾ നിവ്വഹിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതുതന്നെ.

1879-ൽ ഇതുപോലെ ഒരു ജൎമ്മൻ വിദ്യാൎത്ഥിയുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—"പരിണാമവാദത്തിന്നും ദൈവവിശ്വാസത്തിന്നുംതമ്മിൽ യാതൊരുബന്ധവും യോജിപ്പുമില്ല. അവ രണ്ടും രണ്ടു ഭിന്നതത്വങ്ങളാകുന്നു. ദൈവത്തെപ്പറ്റി പലരും പലതരത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചുവരുന്നുവെന്നു നിങ്ങളുടെ ഓൎമ്മയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ." ഈ മറുപടിക്കുശേഷം വിദ്യാൎത്ഥി വീണ്ടും ഡാവ്വിന്നെഴുതി, രണ്ടാമതു താഴെപറയുന്ന മറുപടി വരുത്തിച്ചു. 'നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്നനുസരിച്ച ഒരു മറുപടി എഴുതുവാൻ എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. വിജ്ഞാനത്തിന്നും, കൃസ്തുമതത്തിന്നും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. വിജ്ഞാനം യുക്തികളേയും അനുഭവങ്ങളേയും അടിസ്ഥാനമാക്കീട്ടുള്ള ശാസ്ത്രീയതത്വമാണു്. അതിൽ വാസ്തവങ്ങൾ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു യഥാൎത്ഥസ്ഥിതി ഇന്നതാണെന്നു മനുഷ്യൻ അറിയുന്നു.'

1876-ൽ ഡാവ്വിൻ സ്വന്തം ജീവചരിത്രം എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ തന്റെ മതവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു താഴെ പറയുംപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. "കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലത്തോളമായി (അതായതു 1836 ഒക്ടോബർ മുതൽ 1839 ജനവരിവരെ) എന്നോടു എന്റെ മതവിശ്വാസങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ പലരും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ പീഗൽയാത്രാസന്ദൎഭത്തിൽ കപ്പൽ കയറുന്നതുവരെ വലിയ ഒരു "മതപ്പുഴ" തന്നെയായിരുന്നു എന്നു പറയാം. എന്റെ കൂടെ

കപ്പൽ കയറിയ ചില പുരോഹിതന്മാർ 'ബൈബിളിൽ' പറയുന്ന തത്വങ്ങൾക്കു പകരമായി മറ്റൊന്നും പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്നു സന്ദർഭവശാൽ എന്നോടു പറകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതു് അവരുടെ അജ്ഞതയുടെ ഫലം മാത്രമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. പക്ഷെ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലമായി ഹിന്തുക്കളുടെ മതപുസ്തകങ്ങളോടുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു കൃസ്തുമതപുസ്തകമായ ബൈബിളിനെ ഞാൻ ഒരുവിധത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നു തീർത്തു പറയാം. ഈ അഭിപ്രായം എന്റെ മനസ്സിൽ ദൃഢമായി പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരൻ ഓരോ മതക്കാർക്കും—ഹിന്തുക്കൾക്കു വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നതുപോലെ—ഓരോ പ്രത്യേക പേരുകളും, രൂപങ്ങളും ധരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമെന്തു്? ഈവക പഴയ പ്രമാണങ്ങളും, വിശ്വാസങ്ങളും, അത്ഭുതസംഭവങ്ങളും കേവലം സങ്കല്പകഥകൾ മാത്രമായിട്ടാണു തോന്നുന്നതു്. പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി ഒരു മനുഷ്യൻ എത്രമാത്രം അറിയുന്നുവോ അത്രത്തോളം അവന്നു് ഇതെല്ലാം പൊളിയാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടും. ഞാൻ മതത്തെ ദൂഷിക്കണമെന്ന പക്ഷക്കാരനല്ല. എന്നാൽ ക്രമേണയായി എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എന്നെ അതിനുപദേശിക്കുന്നുണ്ടു്. ഞാൻ ആദ്യം തികച്ചും ഒരു മതവിശ്വാസിയായിരുന്നു. ഈ ലോകത്തെപ്പറ്റിയും അതു സൃഷ്ടിച്ച മഹാശക്തിയെപ്പറ്റിയും ഞാൻ അനേകം തവണ മനോരാജ്യങ്ങൾ കരുതി അത്ഭുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ക്രമേണ ഞാൻ അറിയാതെതന്നെ ആ വിശ്വാസം എന്നിൽനിന്നു് അകന്നിരിക്കുന്നു.

ഡാവ്വിൻ, ഈശ്വരൻ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതി നെപ്പററി ആദ്യം ആലോചിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഈ ഭൂലോകത്തിൽ കാണുന്ന എല്ലാ പ്രാപഞ്ചിക വസ്തുക്കളും ദൈവസൃഷ്ടിയാണെന്നാണു താൻ കരുതിവന്നിരുന്നതു്. ക്രമേണ പ്രകൃതിസംബന്ധമായ ഗവേഷണങ്ങൾ തുട ങ്ങിയശേഷം തൻെറ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും വളരെ മാ ററമുണ്ടായി. ലോകത്തിലുള്ള ജന്തുക്കളുടെ—മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പടെ—സുഖദുഃഖങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രത്യേകശക്തി—അ ഥവാ ദൈവം—ആണു കാരണമെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു മനുഷ്യനു സ്വന്തം പരിശ്രമംനിമിത്തം തൻെറ സ്ഥിതി എത്രയും നന്നാക്കി ത്തീൎക്കാൻ കഴിയുമെന്നു അദ്ദേഹം ദൃഢമായി വിശ്വസി ച്ചിരുന്നു.

ഉപസംഹാരം.

ഡാവ്വിൻെറ മതതത്ത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അധികമൊന്നും പറയുവാനില്ല. വാസ്തവത്തിൽ പ്രകൃതിയെപ്പററി ഗാ ഢമായി ചിന്തിക്കുകയും പ്രകൃതിശക്തിൽ വിശ്വസിക്കു കയും ചെയ്യുന്ന ഒരാൾക്കു പാരമ്പര്യമതത്തിലും അതിൽ പറയുന്ന 'ദൈവവ്യക്തിതത്ത്വത്തിലും' വലിയ പ്രതിപ ത്തിയുണ്ടാകുവാനിടയില്ല. മനുഷ്യനെസ്സംബന്ധിച്ചേ ടത്തോളം തൻെറ ചുറ്റുപാടുമുള്ള സഹോദരന്മാരെ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടും അവൎക്കു കഴിയുന്ന സഹായ

ങ്ങൾ ചെയ്യുകൊണ്ടും ജീവിച്ചാൽതന്നെ സ്വയം കൃതാർത്ഥതയടയാമെന്നും, ഡാർവ്വിൻ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം അതിനൊരു മാതൃകയുമായിരുന്നു. പീഗൽയാത്രാസന്ദർഭത്തിലും മറ്റു ചില സമയങ്ങളിലും തന്റെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ചിലർക്ക് അസുഖകാരണമായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ സ്വഭാവദൃഷ്യമൊ, മനസ്സിന്റെ കാഠിന്യമോകൊണ്ടു് ആയിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യയിലെ സുപ്രസിദ്ധവിജ്ഞാന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ സർ പി. സി. റായി, സർ സി. വി. രാമൻ, സർ ജെ. സി. ബോസ് മുതലായവരും, പ്രൊഫസർ സർ രാധാകൃഷ്ണൻ, മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ മുതലായ തത്വജ്ഞാനികളും ഡാർവ്വിനെപ്പറ്റിയും, ഡാർവ്വിന്റെ പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യത്തെപ്പറ്റിയും എത്രയും പുകഴ്ത്തി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിതത്വങ്ങൾ പലതും അത്യദ്ധ്വാനംചെയ്തു കണ്ടുപിടിച്ചു ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ഗാഢമായി പതിയത്തക്കവിധം വിവരിച്ചെഴുതിയതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഡാർവ്വിനെപ്പറ്റിയുള്ള അനുസ്മരണകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.

എത്രതന്നെ ശാസ്ത്രജ്ഞനായാലും മറ്റൊന്നു യോഗ്യതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും മനുഷ്യനും ചിരംജീവിതമില്ല. പ്രാണിസാധാരണമായ മരണത്തിനു മനുഷ്യനും അധീനപ്പെട്ടുതന്നെ വേണം. ചരിത്രനായകനായ ചാൾസ്സ് ഡാർവ്വിൻ ഭീർഘവും സംഭവബഹുലവും ലോകോപകാരപ്രദവുമായ ജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ, 1882-ൽ

തന്റെ 73-ാംവയസ്സിൽ അനായാസേന ഇഹലോക വാസം അവസാനിപ്പിച്ച ലോകത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അന്തരിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ അര നൂറാണ്ടു കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ഇന്നും ലോകം അദ്ദേഹത്തെ ആദരപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലീനന്മാരായിരുന്ന അനേകം യോഗ്യന്മാരുടേയും, പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും പേരുകൾ ഇപ്പോൾ കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ലോകത്തിന്റെ വിസ്മൃതിയതിരുശ്ശീലക്കുള്ളിൽ പോയി ഒളിക്കാതെ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ നിരന്തരസ്മരണയിൽ ജീവിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളവർ എത്രയോ ചുരുങ്ങും. അങ്ങിനെയുള്ള ചുരുക്കം ചിലരിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനമാണു ഡാവ്വിനുള്ളതു്. അദ്ദേഹം സ്വയം പരിശ്രമിച്ച് ഉന്നതി നേടിയ മഹാനാണ്. ആ പരിശ്രമശീലവും, ദൃഢതയും ലോകത്തിനു് എന്നും ഒരു മാതൃകയായിരിക്കട്ടെ.

ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി
ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ.

ശ്രീ.

നിങ്ങളുടെ "ചാൾസ് ഡാവ്വിൻ" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി അയച്ചുതന്നതു കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. ആധുനികന്മാരായ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രകാരന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനത്തിന്നർഹനെന്നു മാത്രമല്ല, പരിണാമവാദം ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ നിലയിൽ സ്ഥാപിച്ച മഹാൻകൂടിയാണു മി. ചാൾസ് ഡാവ്വിൻ. ഇംഗ്ലീഷുകാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം സ്വഭാഷയിലെഴുതിയിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലെ പല ഭാഷകളിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്നു ലോകത്തിലുള്ള മിക്ക പരിഷ്കൃതഭാഷകളിലും വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു മാത്രം ആ ഒരു ഭാഗ്യം ഇതേവരെ സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മി: വി. പി. രാമൻമേനോൻ എന്നൊരാൾ 'പരിണാമസാരം' എന്നൊരു പുസ്തകമെഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽതന്നെ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ വല്ല പുസ്തകവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ആ പുസ്തകമാകട്ടെ അമേരിക്കക്കാരനായ പ്രൊഫ്സർ സ്മക്കർ എന്നൊരാൾ പരിണാമ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പല തത്വങ്ങളേയും പരാമർശിച്ചെഴുതിയതാണെന്നല്ലാതെ, ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവർത്തകന്റെ

നിലയിൽ പ്രഖ്യാതനായ ഡാവ്വിനെപ്പററി പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിക്കുന്നതുമല്ല.

അതുകൊണ്ടു സാഹിത്യത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ ഈ പ്രഥമയത്നം അത്യന്തം ഉചിതമായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങൾ സാമാന്യേന ശുഷ്കങ്ങളല്ലാതിരിക്കുകയില്ല. അതുനിമിത്തം ആദ്യം തന്നെ അവയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ അധികമാളുകൾക്കും മടുപ്പുണ്ടാകും. അതിന്നിടവരുത്താതെ ആവക ശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾക്കടിസ്ഥാനമായി ശാസ്ത്രകാരൻ ചെയ്ത പല പരിശ്രമങ്ങളേയും ഗവേഷണങ്ങളേയും മറവും സാമാന്യമായി സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടു് ആ മഹാന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഗതികളെയാണു നിങ്ങളിതിൽ പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നതു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇതേറവും ഉചിതമായെന്നു ഞാനഭിപ്രായപ്പെട്ടതും.

നിങ്ങളുടെ ഭാഷയും വാചകരീതിയും എനിക്കു വളരെ ബോധിച്ചു. അനാവശ്യമായി സംസ്കൃതപദപ്രയോഗത്തിൽ ഭ്രമിച്ചിട്ടില്ല. കന്നാംതരം വള്ളുവനാടൻ ഭാഷതന്നെയാണ് സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതു്. വളച്ചുകെട്ടി വലിച്ചുനീട്ടിയ വാചകങ്ങളുമില്ല. ആകെക്കൂടി ഈ ജീവിതചരിത്രം ഭാഷയിൽ അത്യാവശ്യമായ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണമായിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നെ പറയാം. വിഷയങ്ങളെ വകതിരിക്കുന്നതിലും പ്രതിപാദനക്രമത്തിലും കുറച്ചുകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചെങ്കിൽ കുറേകൂടി മിനുസപ്പെട്ടതാമായിരുന്നു എന്നും എനിക്കു തോന്നായ്കയില്ല.

"കൃഷ്ണവിലാസം",
കോട്ടയ്ക്കൽ, 26-7-37.

എന്നു് വിശ്വസ്തൻ,
പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ.

ശ്രീ.

മാന്യസുഹൃത്തേ,

സസ്നേഹം അയച്ച പുസ്തകം കിട്ടി നന്ദിപറയുന്നു. പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ഒരഭിപ്രായം പറയുന്നതിനല്ല, താങ്കളുടെ പരിശ്രമശീലത്തേയും ഉത്സാഹത്തേയും അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനും എന്റെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചു താങ്കൾ ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിലുള്ള കൃതാർത്ഥതയെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനുമാണ് ഞാൻ ഈ സന്ദർഭം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. കലാശാലാ ബിരുദങ്ങളും പണവും പ്രമാണിത്വവുമല്ല, സ്ഥിരപരിശ്രമവും ഉത്സാഹവും തന്നെയാണു ജീവിത വിജയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്നു ലോകചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നുണ്ടല്ലൊ. ഒരാളുടെ ജീവിതവിജയത്തേയും പുരോഗതിയേയും ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുന്നതു മറവുള്ളവരല്ല, ആയാൾതന്നെയാകുന്നു. താങ്കളുടെ ഏതാദൃശ പരിശ്രമങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി തുടർന്നു പോകുന്നതിനു ഞാൻ സ്നേഹബുദ്ധ്യാ ഉപദേശിക്കുകയും, മംഗളമാശംസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്,

ചാലപ്പുറം,
1—8—37.

പി. വി. കെ. നെടുങ്ങാടി,
(“മനോരമാ” സഹപത്രാധിപർ.)

പത്രാഭിപ്രായങ്ങൾ.

i

"പരിണാമവാദ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ജനയിതാവെന്നു പറയാവുന്ന ചാൾൽസ് ഡാവ്വിന്റെ ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം എത്രയും ലളിതമായ ഭാഷയിൽ സാമാന്യം ഭംഗിയായി ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. മി. നെടുങ്ങാടിയുടെ പ്രഥമപരിശ്രമഫലമായ ഈ പുസ്തകം അദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരു നല്ല ഭാവിയുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പുസ്തകം ആകൃതിയിലും വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു."

—"കേരളപത്രിക" 28—7—1937.

ii

"ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽവെച്ചു സർവ്വധാ പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അഹിച്ചിരുന്ന ചാൾൽസ് ഡാവ്വിന്റെ ജീവചരിത്രം ഏതു ഭാഷക്കും അലങ്കാരവും അത്യാവശ്യവുമാണ്. ശ്രീമാൻ എം. കെ. നെടുങ്ങാടി എഴുതീട്ടുള്ള ഡാവ്വിന്റെ ഈ ജീവിതചരിത്രത്തിൽ ഡാവ്വിനെപ്പറ്റിയുള്ള സാമാന്യം പൂർണ്ണവിവരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യ പരിശ്രമങ്ങളും എത്രയും ഭംഗിയായും ഒതുക്കിയും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രീമാൻ നെടുങ്ങാടിയുടെ ഈ ശ്രമത്തെ ഭാഷാഭിമാനികൾ തികച്ചും അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കയില്ല. പുസ്തകത്തിന്നു 6 ണ. വില വെച്ചിട്ടുള്ളതു ഒട്ടും അധികമായിട്ടില്ല."

—"മലബാറി" (കോഴിക്കോട്ട്) 25—7—37.

iii

"ഡാവ്വിന്റെ ഈ ജീവചരിത്രം ചെറുതെങ്കിലും മലയാളഭാഷയ്ക്കു വളരെ പ്രാധാന്യമേറിയതാണ്. ഡാവ്വിന്റെ ജീവിതസംഭവങ്ങളുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത വിവരണമാണ് ഇതിൽ അടങ്ങീട്ടുള്ളതു്. ..... ഇപ്രകാരമൊരു കൃതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിൽ ഉത്സാഹിയും പരിശ്രമശീലനുമായ ശ്രീമാൻ നെടുങ്ങാടിയുടെ പരിശ്രമം അഭിനന്ദനീയമായിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത പുസ്തകം ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്നൊരു നേട്ടംതന്നെയാണ്. ഭാഷാരീതികളെ പ്രത്യേക ദോഷമൊന്നും പറയാനില്ല."

—"മിതവാദി" 31—7—37.

iv

"It deals with his early childhood and the various influences that made the dull boy into the great scientist that he afterwards became. Although Darwin's Theory of evolution is now known to almost all people very little is known about him to the masses. The book is a welcome addition to the kind of literature to which it belongs and the author who shows both talent and promise we dare say, deserves encouragement."

—"*West Coast Reformer*." 30—7—1937.

"മനോരമാ" കോഴിക്കോട്.

സ്വതന്ത്രമായും നിഷ്പക്ഷമായും ലോകകാര്യങ്ങളേയും,
സമുദായകാര്യങ്ങളേയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന
ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ള
ഒരു സ്വതന്ത്രദൈവാരപത്രം.

വരിസംഖ്യ സാധാരണ നിരക്ക് കൊല്ലത്തിൽ 7ക. യും രാജാക്കന്മാർ, പ്രഭുക്കന്മാർ, ജന്മികൾ, വലിയ ഗവർമ്മേണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുതലായവക്കും വായനശാലകൾക്കും കൊല്ലത്തിൽ 9ക. യും ബർമ്മ ഉൾപ്പടെ വിദേശങ്ങളിലേക്ക് 11ക. യും മാത്രം.

മറ്റു വിവരങ്ങൾ ക്കെഴുതുക :—

മാനേജർ, "മനോരമ,"
ചാലപ്പുറം, കോഴിക്കോട്.

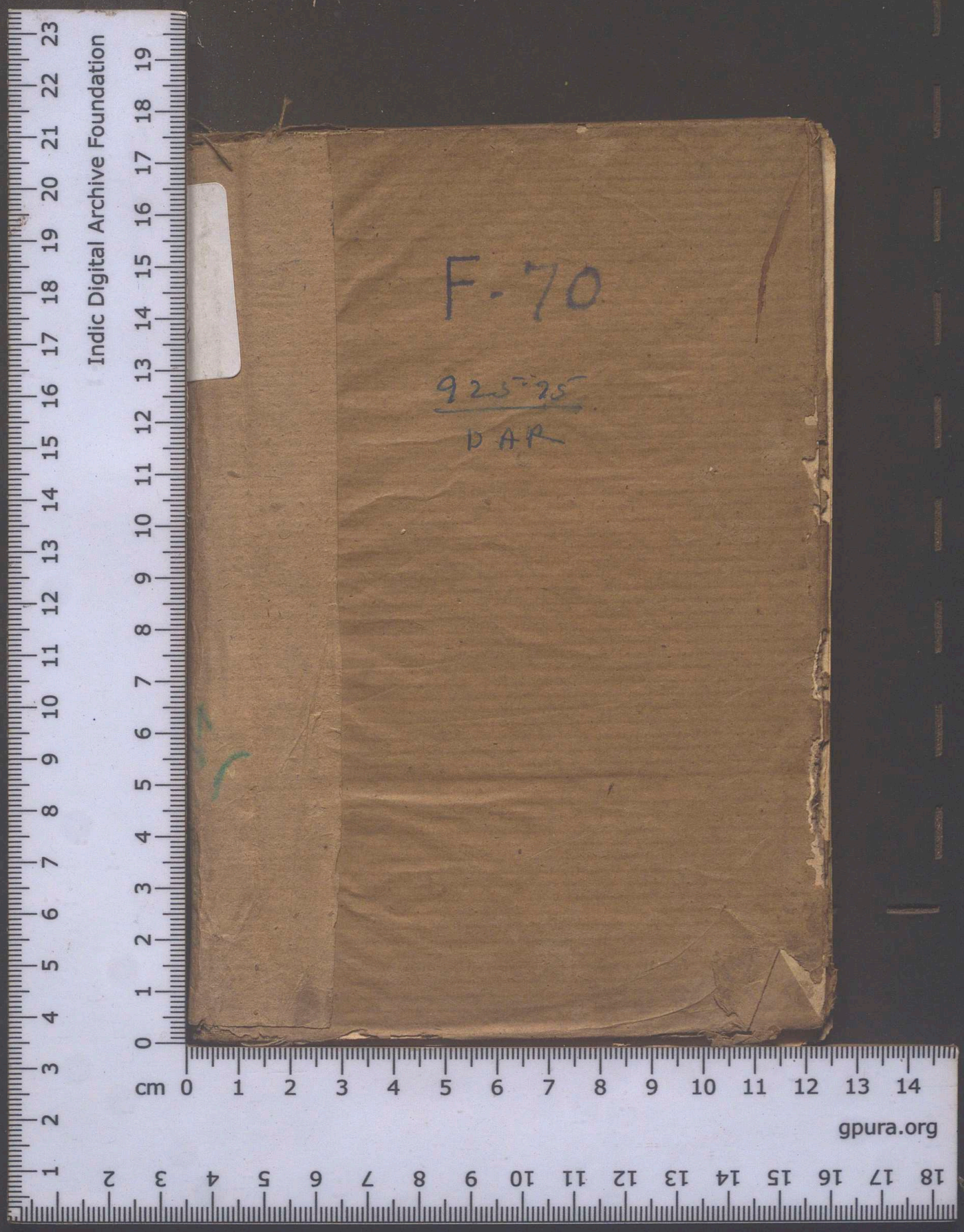
ഈ പുസ്തകം താഴെ പറയുന്ന മേൽവിലാസങ്ങളിൽ
ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

1. ഡക്കാൻ പബ്ലിഷിങ്ങ് ഹൌസ്സ്,
ഹസ്സൂർറോഡ്, കോഴിക്കോട്ട്.

2. വി. സുന്ദരയ്യർ ആൻഡ് സൺസ്,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

3. എം. കെ. നെട്ടങ്ങാടി,
കോട്ടക്കൽ.

4. പി. വി. കുഞ്ഞുനെട്ടങ്ങാടി,
ജനറൽമർച്ചന്റ്, കുഴക്കല്ലൂർ, ചെപ്പുള്ളശ്ശേരി.

F-70
923.25
DAR
Indic Digital Archive Foundation
gpura.org